Cooperativa Agrícola de Vila-seca

SISTEMA DE LECTURA PÚBLICA
DE CATALUNYA. BIBLIO VILASECA
1723586026

COOPERATIVA
AGRÍCOLA DE
VILA-SECA

100 ANYS

Redacció de textos:
Ramon Farriol i Clavé

Fotografies:
Arxiu de la Cooperativa Agrícola de Vila-seca
A la coberta, fotografia cedida per l'Ajuntament de Vila-seca
Al colofó, guardó atorgat pel Departament d'Agricultura,
Ramaderia i Pesca, el Consell Oleícola Internacional i
el SIO-2000 de Fira de Reus, amb motiu del 2n premi
del Concurs Internacional d'Olis d'Oliva Verge Extra,
celebrat el mes de maig de l'any 2000 a Reus

© Cooperativa Agrícola de Vila-seca, SCCRL
Carrer de Sant Antoni 26
43480 VILA-SECA
Tel 977 390 274
Fax 977 392 587

Disseny i edició:
Viena Serveis Editorials, SL
Carrer Viladomat 122, baixos
08015 Barcelona
Tel. 93 453 55 00
viena@conexis.es

Fotocomposició:
Alemany, SCCL

Impressió i enquadernació:
Enquadernacions Balmes
D.L.: B. 20.760-2001

PRESENTACIÓ

Es diu que la unió fa la força, i veritablement és així. Ara fa cent anys, un grup de pagesos, amb el seu esforç, varen fundar el Sindicat Agrícola de Vila-seca i, al cap d'un temps, van crear el celler i van organitzar diverses activitats. Crec que el pensament d'aquells homes era fomentar el món cooperatiu, i fer que la seva actividad se'n veiés recompensada.

Malauradament, l'activitat de la pagesia, amb el pas del temps i atès el creixement del nostre municipi, ha quedat minvada pel desenvolupament del turisme i de la indústria, però, tot i així, els qui en som socis volem conservar l'esperit de cooperativisme que ens inculcaren els nostres pares i els nostres avis.

Per això, en complir aquests cent anys, se'ls ha de retre un homenatge per tot l'esforç que varen fer i s'ha de compensar la seva valentia amb l'edició d'aquest llibre, de manera que per sempre se'ls pugui recordar.

Que per molts anys pugui durar aquest esperit que ells varen començar.

Josep Anton Butillé Mèdico
President del Consell Rector

INTRODUCCIÓ

Amb motiu de complir el centenari de la Cooperativa Agrícola de Vila-seca, el Consell Rector de l'Entitat ha convingut que un esdeveniment tan singular mereix ésser celebrat. Entre els actes que es preveu celebrar s'ha projectat la publicació d'un breu esbós que faci memòria del seu establiment i de les diferents activitats exercides al llarg de la seva existència, tasca que em va ser confiada pel sol fet de ser soci de l'entitat. Comanda que vaig acceptar complagut, si bé, en emprendre aquest treball, ben aviat vaig considerar que no resultaria fàcil recopilar la dinàmica de les diferents Seccions que constitueixen el nostre Sindicat.

En aquesta abreujada recopilació, abans d'entrar a tractar com i quan a la nostra vila es va establir, per primera vegada, una societat exclusivament de caràcter agrari, farem un breu comentari d'alguns cultius i activitats, actualment en desús, amb la finalitat d'ajudar-nos a entendre millor com vivien aquells avantpassats nostres en èpoques ben difícils.

Abans d'acabar aquesta introducció he d'agrair als administratius de l'Entitat, Jordi Martí i Núria Sans, les facilitats atorgades per consultar documentació de l'arxiu; igualment, vull fer constar el meu agraïment a l'amic Antoni Ramon Martí i Cabré, funcionari de l'Ajuntament que té cura de la custòdia i ordenació de l'Arxiu Històric Municipal, que amb tanta generositat i eficàcia m'ha prestat la seva valuosa ajuda, i també, de manera molt especial, a Montserrat Climent, per la part, ben important, que hi té en la present publicació.

Ramon Farriol i Clavé

EN UN ENTORN AGRÍCOLA

Antany s'acostumava a dir: «No hi ha res que duri cent anys». Actualment ja no es diu perquè, de fet, són moltes les coses l'existència de les quals sobrepassa la centúria. Aquest és, precisament, el cas del nostre Sindicat Agrícola, que aquest any assoleix els cent anys de vida. Durant la seva llarga trajectòria, ha estat sempre l'ànima de la pagesia local i l'ha servit, i encoratjat, quan les circumstàncies ho han requerit, per superar àrdues dificultats.

Abans d'entrar a fer una breu història del nostre Sindicat, hem cregut oportú fer un recull de la vida rural del nostre poble, dels diferents cultius i d'algunes activitats precedents a la data en què va ser constituïda la nostra entitat agrícola, a fi que ens ajudi a comprendre millor els motius que van promoure la seva creació.

Durant els segles XV, XVI i fins ben entrat el XVII, els pobles situats al litoral

Temps de verema al celler. (Foto: Cine Foto Vallvé).

de la Mediterrània, entre ells el nostre, varen experimentar un cert estancament tant pel que fa a les activitats laborals agrícoles com al nombre dels seus habitants, circumstàncies degudes, en part, al temor que causaven els pirates turcs i musulmans que tot sovint baixaven a terra amb l'intent de robar i capturar gent i, també, al fet que aquesta zona es trobava molt castigada per la malària a la qual són tan propensos els llocs on hi ha presents aiguamolls.

Bona part de les terres pròximes a la mar no eren cultivades, de la qual cosa dóna prova l'establiment del terme de Barenys l'any 1673, en què es diu que dels 1.590 jornals de terra d'aquest terme sols 350 eren conreats, mentre que la superfície restant, en bona part, corresponia a terres entollades. Aquesta adversa situació obligava moltes famílies a traslladar-se a poblacions situades més a l'interior.

Acabat el predomini turc i àrab a la Mediterrània, a final del segle XVII, l'esverat crit de «moros a la costa» deixà de sentir-se i es feu palesa la tranquil·litat a tot el litoral.

Arribat el segle XVIII, Vila-seca despertà del seu abaltiment: dels 646 habitants de l'any 1717, passà a tenir-ne 2.363 vuitanta anys després. Què va motivar aquest sensacional increment d'habitants? Tots els corrents immigratoris, com també les davallades de població, sempre coincideixen amb el nivell general de l'economia, i el nostre poble no en va ser cap excepció. Aquesta considerable crescuda de la població va ser promoguda, en part, per la rompuda de noves superfícies de terra destinades a la plantació de mallols. A mitjan segle XVIII, al nostre terme hi havia 1.132 jornals estadístics (unes 689 hectàrees) plantats de vinya.

Fins als anys cinquanta del segle recentment extingit, Vila-seca va ser una vila rural amb algunes petites indústries d'elaboració de productes derivats del camp.

Antigament, els cultius predominants dels quals tenim notícia eren la vinya, els

garrofers i els tarongers; aquests últims ocupaven bona part de la superfície dels territoris de Barenys i del Mas de l'Abat. També es conreaven cereals, com blat i sègol, i lleguminoses, com cigrons i faves.

En menys quantitat, a les partides de les Illes i dels Aragalls es cultivava la vimetera roja, procedent de Prades, i la groga, d'origen belga. Aquest conreu sostenia la indústria de fendre vímet per a ús dels boters, que ocupava quasi la totalitat de la mà d'obra femenina de la localitat, atès que, des de temps immemorials, Vila-seca va ésser el centre de contractació d'aquest producte a Catalunya.

Estendard de la Societat Coral «La Renaixensa» que es conserva a la Cooperativa (Foto: Albert fotògraf).

Un altre conreu que hi va ser present fou el de l'arròs. L'any 1736, entre Vila-seca i Cambrils, se'n varen recollir 1.540 arroves. Aquest cereal va deixar de cultivar-se a final del segle XVIII, si bé hi ha constància que fins a l'any 1802 encara en varen ser cultivades petites superfícies.

Rellevant importància va tenir el conreu de la tomaquera. En les èpoques en què els mitjans de transport eren molt rudimentaris, els tomàquets de Vila-seca eren els primers d'arribar als mercats de Vilafranca i Barcelona; a més, eren molt estimats pel seu sabor dolcenc.

El Dr. Gibert, en el seu llibre *Topografia mèdica de Vila-seca de Solcina*, diu que l'any 1878 es varen plantar més d'un milió de plantes, el cultiu de les quals començava la primera quinzena del mes de febrer, per collir els primers tomàquets durant el mes de maig.

Una altra part important de treballadors era absorbida per l'activitat de càrrega i descàrrega al port de Salou, que en aquell temps era el segon en importància de Catalunya. Per donar una idea del moviment portuari, cal dir que entre els anys 1782 i 1799, segons l'estudi efectuat pel professor Josep Morell i Torredemé, hi varen entrar 3.879 vaixells, dels quals 3.454 eren espanyols, majorment llaguts i llondros, petites embarcacions destinades a cabotatge, i els restants 425 eren vaixells d'origen i nacionalitat estrangers.

En el decurs del període que hem esmentat s'exportaren entre 22.000 i 25.000 pipes d'aiguardent i entre 2.000 i 6.000 de vi, segons els anys.

En aquell temps, els pagesos jornalers, amb escàs patrimoni, sumaven 404 i els pagesos hisendats, 23.

Durant el darrer quart d'aquell segle, l'augment d'habitants va fer que la vida s'expansionés fora muralla; era freqüent l'adquisició de patis al raval de la Mar, amb la finalitat d'edificar-hi una caseta. Per un solar de 21 per 76 pams, mida molt corrent aleshores, es pagava al voltant d'un centenar de lliures.

L'any 1757, a Vila-seca hi havia 10 fàbriques d'aiguardent. La casa Kies Hellmont va establir-se al Castell de Solcina, on muntà la primera fàbrica d'aiguardent a l'estil holandès de tot Catalunya.

A finals del segle XVIII, el conreu de la vinya s'incrementà de tal manera que a la vila hi havia 622 cups pertanyents a 215 colliters, que elaboraven el vi en unes condicions i amb uns procediments molt elementals i rudimentaris. Això feia que quasi la totalitat de la producció fos destinada a la destil·lació per obtenir aiguardent, ja que la major part d'aquells caldos no reunien la qualitat mínima exigida per a l'exportació.

El sistema emprat per la major part dels vinyaters era el de rabassa morta. Aquest contracte caducava en haver mort dos terços dels ceps plantats. No obstant això, tot sovint sorgien litigis i acalorades discussions en el moment de determinar el venciment del contracte entre el senyor del domini directe i l'emfiteuta, a causa del fet que alguns rabassaires utilitzaven el capfi-

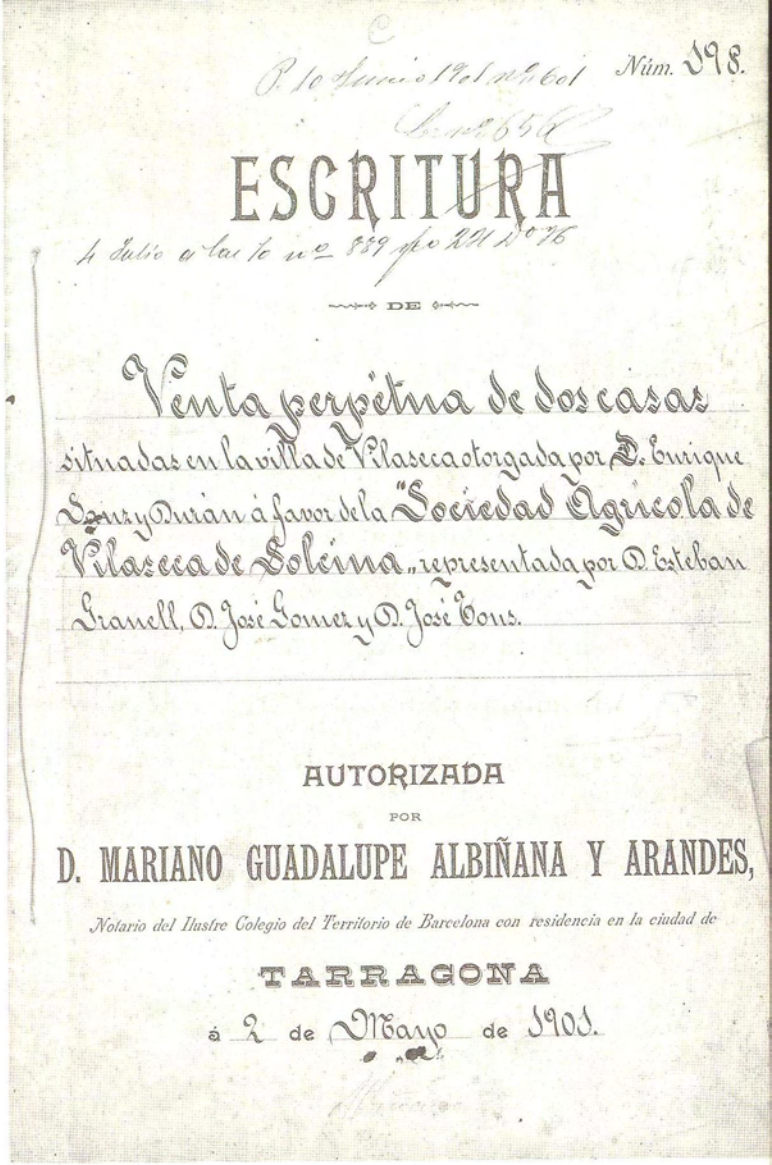
Núm. 198.

ESCRITURA

DE

Venta perpetua de dos casas

situadas en la villa de Vilaseca otorgada por D. Enrique Sans y Ruian á favor de la "Sociedad Agrícola de Vilaseca de Solcina" representada por D. Esteban Granell, D. José Gomez y D. José Sons.

AUTORIZADA

POR

D. MARIANO GUADALUPE ALBIÑANA Y ARANDES,

Notario del Ilustre Colegio del Territorio de Barcelona con residencia en la ciudad de

TARRAGONA

á 2 de Mayo de 1903.

cat, que consistia a colgar a terra una redolta sense tallar-la de la soca a fi que arrelés aconseguint vida independent.

A mitjan del segle XIX, la plaga coneguda com l'oïdi entrà a Europa provinent

Estatuts cedits pel Sr. Salvador Anton Alberich.

d'Amèrica, fet que causà una considerable baixa en la producció del vi.

La desfeta total de la vinya, però, encara havia d'arribar.

Quan a França va aparèixer la fil·loxera, l'any 1885, a Catalunya la indústria vinícola experimentà un considerable enriquiment a causa de la forta demanda per part dels mercats estrangers, principalment francesos i de països del nord d'Europa.

Aquesta eufòria durà ben poc, ja que a Catalunya, concretament al Camp de Tarragona, la malura arribà l'any 1891, i acabà exterminant cent onze mil hectàrees de vinya.

A conseqüència de l'empobriment del sector agrari que aquella desfeta ocasionà, a final del segle s'inicià una forta emigració cap a Cuba i cap a països del continent sudamericà.

Fóra interessant conèixer els mitjans de vida de la població agrària vila-secana dels primers anys del segle XX, a fi de poder valorar l'immens esforç i sacrifici que suportaren aquelles famílies pageses amb l'intent de superar una situació extremadament caòtica.

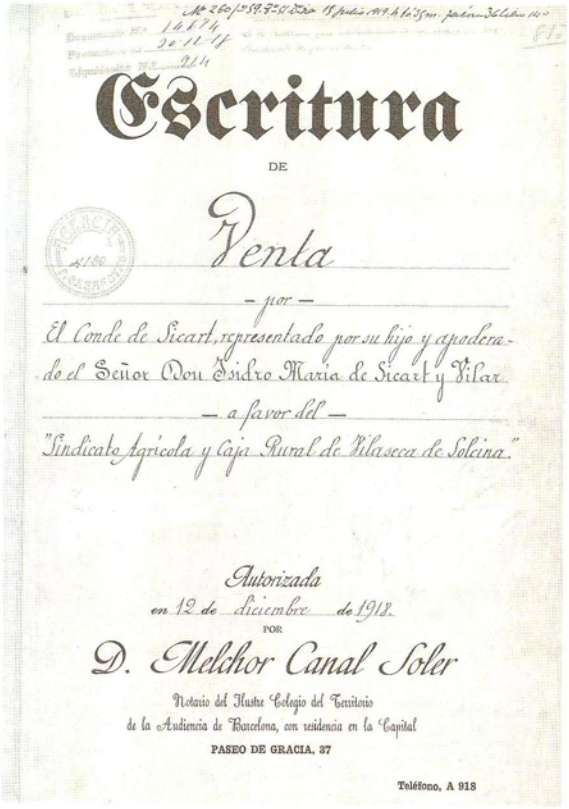

Escritura

DE

Venta

— por —

El Conde de Sicart, representado por su hijo y apoderado el Señor Don Isidro María de Sicart y Vilar

— a favor del —

"Sindicato Agrícola y Caja Rural de Vilaseca de Solcina."

Autorizada

en 12 de diciembre de 1918.

POR

D. Melchor Canal Soler

Notario del Ilustre Colegio del Territorio de la Audiencia de Barcelona, con residencia en la Capital

PASEO DE GRACIA, 37

Teléfono, A 918

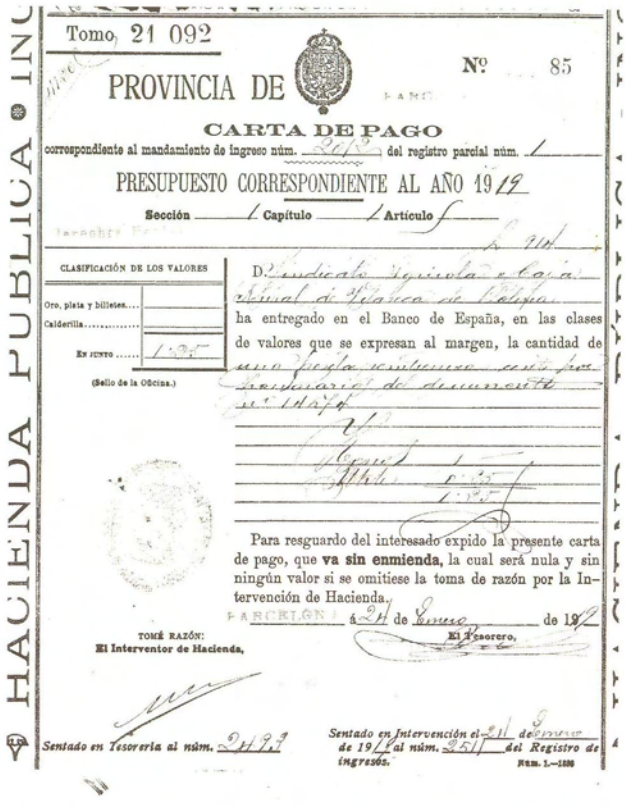

HACIENDA PUBLICA • INC

Tomo 21 092

PROVINCIA DE

Nº 85

CARTA DE PAGO

correspondiente al mandamiento de ingreso núm. 2012 del registro parcial núm. 1

PRESUPUESTO CORRESPONDIENTE AL AÑO 1919

Sección 1 Capítulo 1 Artículo 5

CLASIFICACIÓN DE LOS VALORES

Oro, plata y billetes....

Calderilla.....

En junto ..... 1'35

(Sello de la Oficina.)

D. Sindicato Agrícola y Caja Rural de Vilaseca de Solcina ha entregado en el Banco de España, en las clases de valores que se expresan al margen, la cantidad de una peseta veintiuno cents por honorarios del documento nº 14674

Para resguardo del interesado expido la presente carta de pago, que **va sin enmienda**, la cual será nula y sin ningún valor si se omitiese la toma de razón por la Intervención de Hacienda.

BARCELONA á 24 de Enero de 1919

El Tesorero,

TOMÉ RAZÓN:
El Interventor de Hacienda,

Sentado en Tesorería al núm. 2493

Sentado en Intervención el 24 de Enero de 1919 al núm. 2511 del Registro de ingresos.

Núm. 1.—1880

L'ORIGEN DE LA COOPERATIVA

L'agrupació de pagesos, que es va formar aleshores per combatre la plaga exterminadora dels ceps, va contribuir a crear un sentiment col·lectiu que serví de precedent a la creació de sindicats i cooperatives agrícoles.

La iniciativa de crear un sindicat agrícola a la nostra vila, la varen promoure els joves agricultors membres de la Societat Recreativa existent aleshores amb el nom de «La Renaixensa». Aquells homes, influenciats per la doctrina de Joaquín Costa, varen despertar amb ànsies de superació i a la vegada de rebel·lia per sortir de l'estanca-

Reglament cedit pel Sr. Ramon Farriol Clavé.

ment i el conformisme en què es vivia, fruit de l'estat de pobresa moral i material que imperava en aquella època.

A Vila-seca, com en tants altres pobles, la pagesia, conscient que la unió fa la força, va convenir d'agrupar-se per instituir una societat, amb el nom de Societat Agrícola-Cooperativa, amb la finalitat de fer pinya en defensa dels seus interessos. La Societat quedà constituïda de manera informal en la sessió extraordinària celebrada el dia 30 de desembre de 1899.

Per donar solidesa a aquesta iniciativa, calia disposar d'un local on poder-se reunir, tot formant caliu per a la creació de nous projectes.

A aquest efecte, aquells homes valents i coratjosos varen saber afrontar les dificultats que comportava dur a bon terme aquell ambiciós projecte.

El dia 2 de maig de l'any 1901, Esteve Granell i Mariné, Josep Gómez i Marco i Josep Tous i Barenys, en representació de la Societat recentment constituïda i en virtut de les facultats conferides per la Junta General celebrada el dia 30 de desembre de l'any anterior, van comparèixer davant notari per signar l'escriptura de compra de dues cases situades al carrer de Sant Antoni, núms. 24 i 26,

Accions facilitades per la Sra. Maria Cabré Munté.

Nº 100

Sindicato Agricola y Caja Rural de Vilaseca

El socio D. Ramón Cabré Nogues ha entregado la cantidad de veinticinco pesetas importe de una acción, que ha emitido la Bodega Cooperativa de este Sindicato.

Vilaseca 25 de Enero de 1919.

V.º B.º El Presidente, Juan Vidal

El Tesorero, Esteban Martí

Nº 930

Sindicato Agricola y Caja Rural de Vilaseca

El socio D. Ramon Cabré Nogues ha entregado la cantidad de veinticinco pesetas importe de una acción, que ha emitido la Bodega Cooperativa de este Sindicato.

Vilaseca 25 de Enero de 1920

V.º B.º El Presidente, Juan Vidal

El Tesorero, Esteban Martí

propietat del senyor Enric Sanz i Duran, pel preu de 7.500 pessetes. Per poder fer efectiva aquesta quantitat es varen recollir 3.500 pessetes mitjançant la subscripció, entre els afiliats, de 700 accions a raó de cinc pessetes cada una, i les restants 4.000 pessetes es van obtenir d'un emprèstit facilitat pel senyor Maximià Gonzàlez, de la ciutat de Valls.

Aquestes dues cases, actualment reformades, són les que ocupa actualment el nostre Sindicat Agrícola.

Ja en possessió d'habitacle propi i una vegada constituïda la Junta de Govern, es varen redactar el Estatuts el dia 15 de desembre de 1901, en els quals quedà definida la seva funció, que no era altra que la de regular la vida social i econòmica, i fomentar la unió dels pagesos, com també proporcionar protecció i ajuda als seus afiliats.

De l'esmentada reglamentació, després de determinar la funció de l'entitat, les obligacions i els drets dels socis, la formació de Juntes i altres disposicions de pur tràmit, és interessant destacar el capítol vuitè, que parla de la instrucció dels afiliats i els seus familiars i que disposa que durant les nits hivernals s'imparteixin classes per a l'ensenyament de lectura i les quatre regles d'aritmètica, i, en el cas que es trobés un professor titular, que es completi l'estudi amb una ensenyança més àmplia, mentre

que el mestratge primari quedaria a càrrec de membres de la Junta i els socis que voluntàriament s'hi prestessin, ja que les classes havien de ser gratuïtes. També preveu la formació d'una biblioteca i l'organització d'actes culturals i festius.

Malgrat aquests bons propòsits recollits en un format de regles circumscrites a l'àmbit local, aquestes no eren suficients per afrontar les injustícies i penalitats que sofria el sector agrari; calia una major organització entre les diferents entitats agràries. Amb aquesta finalitat va ser promulgada la Llei de Sindicats Agrícoles del 28 de gener de 1906. Aquesta nova legislació despertà a tot Catalunya un engrescador ambient associatiu, del qual són prova els 224 sindicats agrícoles que existien l'any 1916.

Els nostres pagesos, en voler renovar-se, varen crear el Sindicat Agrícola i Caixa Rural. Amb això no es tractava de crear una entitat més, sinó simplement d'adequar-la a la nova legislació, fet que quedà ben palès a l'acta corresponent a la reunió extraordinària celebrada el dia 10 de gener de 1918, en la qual l'antiga Societat Agrícola Cooperativa, per unanimitat dels seus socis, prengué l'acord de fer cessió de tots els seus béns a favor de la nova entitat amb el nom de Sindicat Agrícola i Caixa Rural. D'aquesta manera s'evitava de dividir esforços, tal com va ocórrer en algunes poblacions en què, per diferències absurdes, es varen crear dos o més sindicats.

El dia 2 de gener de 1918 quedà redactat el nou reglament.

Una de les coses més remarcables d'aquesta innovació va ser el fet d'instaurar la Caixa Rural, mitjançant la qual, a més d'estimular l'estalvi, s'oferia un servei d'ajuda econòmica concedint crèdits a baix interès.

Per tal d'il·lustrar la minsa economia d'una època no gaire llunyana, hem cregut oportú fer esment de dues disposicions de la Caixa Rural. L'una fa referència a les imposicions a la llibreta d'estalvis i disposa

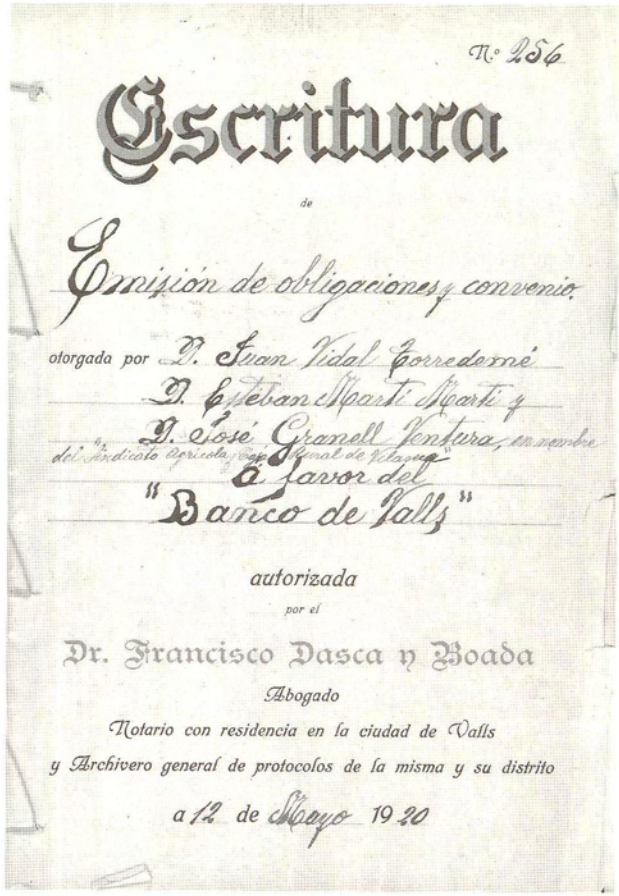

N.º 256

Escritura

de

Emisión de obligaciones y convenio

otorgada por D. Juan Vidal Torredemé
D. Esteban Martí Martí y
D. José Granell Ventura, en nombre
del "Sindicato Agrícola [illegible] General de Riegos"
a favor del
"Banco de Valls"

autorizada
por el
Dr. Francisco Dasca y Boada
Abogado
Notario con residencia en la ciudad de Valls
y Archivero general de protocolos de la misma y su distrito
a 12 de Mayo 1920

que podran efectuar-se en dies i hores assenyalades, i que s'admetran, com a mínim, quantitats de deu cèntims. L'altra determina la manera com els titulars de les llibretes podran retirar diners de la Caixa, i disposa que, en el cas de tractar-se de quantitats superiors a cent pessetes, caldrà avisar la Caixa amb quinze dies d'antelació.

NOUS SERVEIS PER ALS SOCIS

A partir de la renovació de l'entitat es donà un gran impuls en els serveis i es crearen noves seccions, com ara el celler, el trull de l'oli, el magatzem de fertilitzants, la batedora de cereals, el tractor i les màquines de segar de tracció animal, el forn i la venda de pa, la ferreteria, l'obrador per a la construcció i la reparació de carros agrícoles i el cafè.

El celler

Una de les seccions més importants en aquell moment era la vitícola, però l'exercici de la tasca per a la qual fou creada feia imprescindible disposar d'un celler cooperatiu, obra de gran envergadura i d'un cost extraordinari, si més no molt per sobre de les possibilitats econòmiques dels afiliats, els quals, generalment, eren els menys hisendats de la vila. Malgrat això, es va prendre l'acord d'iniciar immediatament els tràmits

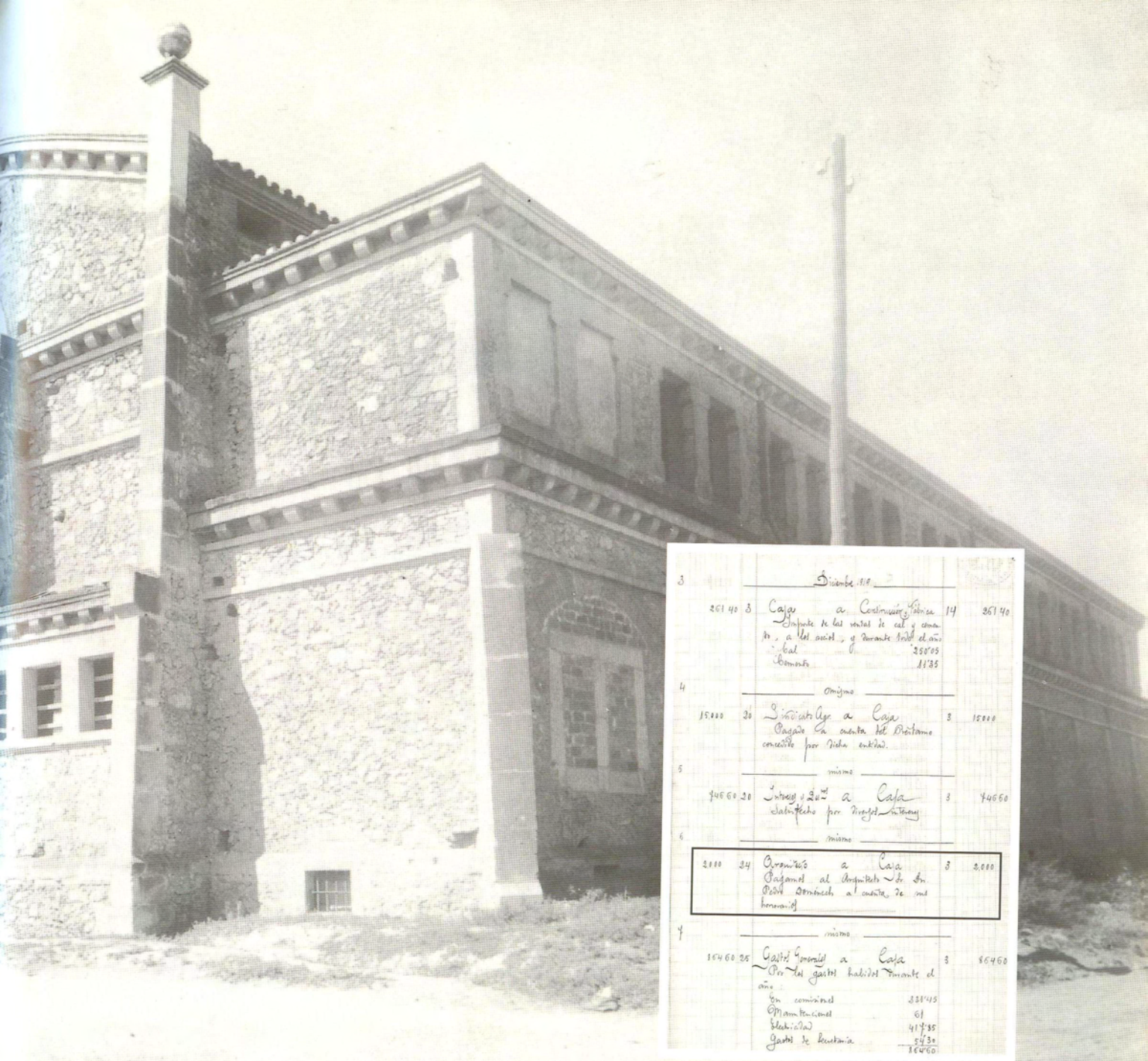

3 Diciembre 1919

261 40	3	Caja a Construcción y Fábrica Importe de las ventas de cal y cemento, a los socios, y durante todo el año Cal 250'05 Cemento 11'35	14	261 40

4 Mismo

15.000	20	Sindicato Agr. a Caja Pagado a cuenta del Préstamo concedido por dicha entidad.	3	15000

5 mismo

74660	20	Intereses y Qu.tos a Caja Satisfecho por diversos intereses	3	74660

6 mismo

2000	24	Arquitecto a Caja Pagamos al Arquitecto Sr. Dn. Pedro Domènech a cuenta de sus honorarios	3	2,000

7 mismo

86460	25	Gastos Generales a Caja Por los gastos habidos durante el año: En comisiones 331'45 Manutenciones 61 Electricidad 417'85 Gastos de Secretaría 54'30 86460	3	86460

Anotació comptable on consta un pagament a l'arquitecte del celler, el Sr. Pere Domènech Roure (1918). (Foto: Cine Foto Vallvé)

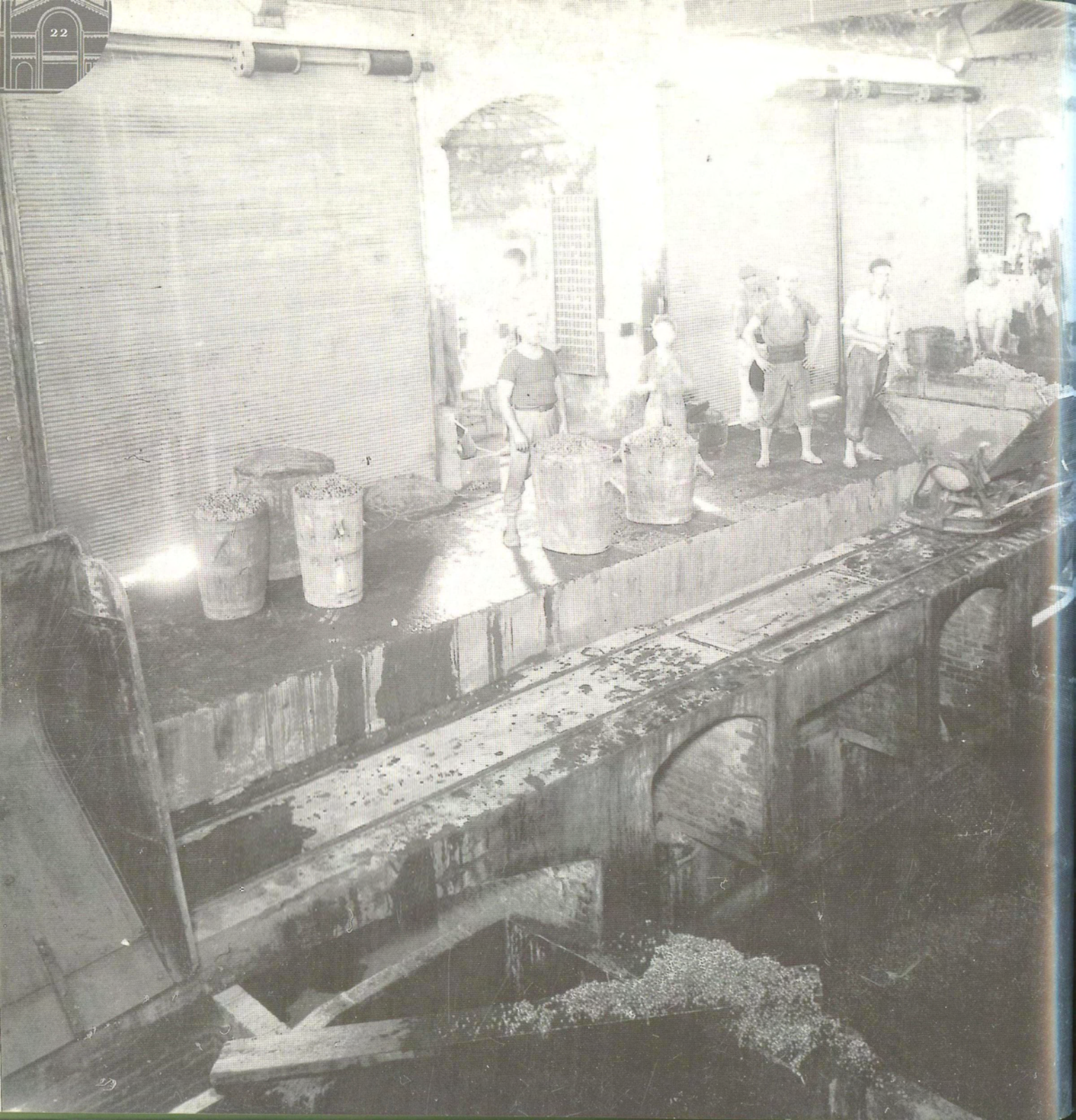

per a la construcció d'un celler per a l'elaboració, criança i venda en comú dels vins producte de la verema recol·lectada pels associats de la Secció vitícola.

El primer pas es donà en adquirir als senyors comtes de Sicart un terreny situat al camí del Castell, tocant a les parets del poble, d'una superfície de 170.000 pams quadrats, al preu de dos cèntims el pam. L'escriptura de compra va ésser atorgada el dia 14 de desembre de 1918. Al mateix temps, es va encomanar la redacció del projecte a l'arquitecte Pere Domènech i Roure, el qual, els primers dies del mes de març de 1919, va assenyalar on havia d'ubicar-se el nou edifici del celler sobre el terreny prèviament adquirit. El dia 10 d'aquell mateix mes es varen començar les obres d'excavació. Com es pot veure, corria pressa fer realitat el que tant s'ambicionava.

Cal reconèixer la labor creadora –fruit d'una consciència col·lectiva en la formació de sindicats agrícoles– que tant varen saber

Casals on era dipositada la verema. (Foto: Cine Foto Vallvé)

inculcar a la pagesia d'aleshores els eminents compatricis Josep M. Rendé i Claudi Oliveres.

Però per dur a bon terme una obra de tanta envergadura i poder fer front a les considerables despeses, amb relació a la feble economia del moment, va caldre, efectivament, optar per una gesta valenta, gairebé temerària, i a la vegada exemplar, que va obrir la possibilitat de sortir d'aquella gran penúria. La solució als problemes de finançament es va obtenir mitjançant una emissió d'obligacions a través del Banc de Valls, amb la garantia solidària i mancomunada del patrimoni dels associats. En cas de fracassar l'empresa, això hauria originat irremissiblement la ruïna d'aquelles famílies.

La construcció del celler, a part del buidat de terres per als fonaments i la construcció dels cups, que feren els mateixos socis, es degué als mestres d'obres de la vila, llevat de la construcció de les tines, d'una cabuda de tres-centes càrregues, que

Sala de premses del celler. (Foto: Cine Foto Vallvé)

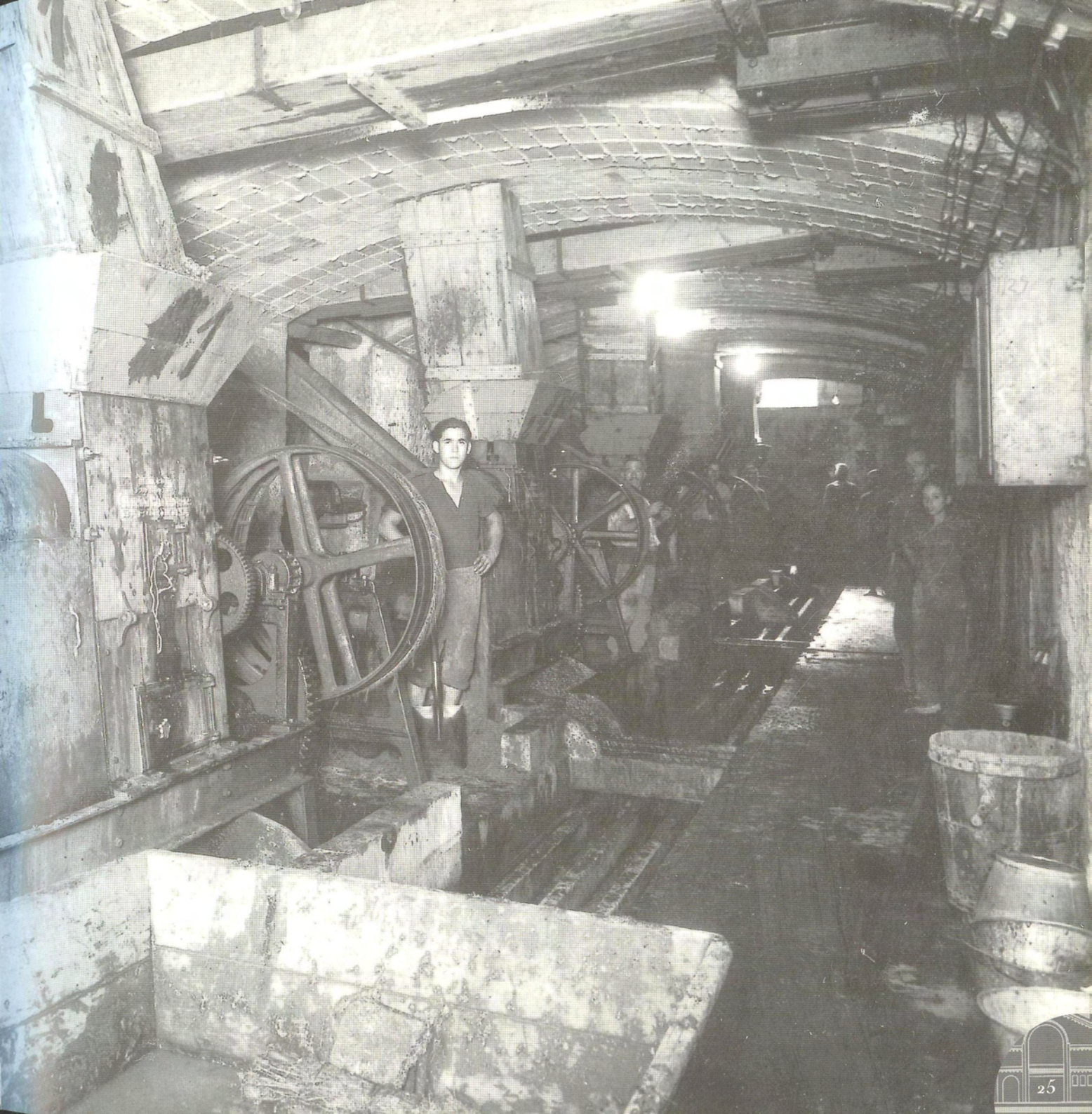

3

(Foto: Cine Foto Vallvé).

va ser adjudicada a l'empresa Victor Greusad pel preu de 1.100 pessetes cada una.

El treball durà més de dos anys, però al setembre de l'any 1920 va entrar la primera carretada de verema al nou edifici del celler.

La producció de vi al celler durant els seus 66 anys de vida, com es pot comprovar en la relació de la pàgina següent, va ser ben important, tant pel volum de les collites com pels beneficis que comportà una correcta elaboració i un manteniment acurat.

Venda de vi al detall.

SECCIÓ VITIVINÍCOLA DEL SINDICAT AGRÍCOLA

Entrada de verema i producció de vi al Celler Cooperatiu (1920-1985)

Collita (any)	Verema entrada	Producció vi en kg	Grau mitjà per hl	Valor de la collita en ptes.
1920	1.736.832	13.239'28	14'44	287.329
1921	1.696.692	13.323'15	12'58	398.834
1922	2.767.594	21.542'56	13'63	427.654
1923	1.964.399	15.278'87	12'96	351.973
1924	1.844.940	14.042'59	13'60	279.120
1925	3.237.295	25.463'54	12'90	420.637
1926	2.033.223	15.378'18	14'50	483.838
1927	2.195.618	17.172'31	13'70	518.417
1928	2.408.515	18.921'25	14'80	595.775
1929	2.783.354	20.972'34	13'30	454.955
1930	3.252.601	26.166'15	12'50	777.361
1931	2.099.412	15.939'82	15,30	471.634
1932	2.596.704	20.316'45	9'80	358.213
1933	3.204.033	26.027'84	11'30	466.927
1934	2.430.030	18.824'09	12'40	423.079
1935	3.190.372	25.313'51	11'50	521.787
1936	1.810.865	14.171'29	11'10	443.462
1937	1.651.274	13.359'75	14'60	1.387.866
1938	2.089.265	15.072'97	10'30	1.285.279
1939	2.175.884	17.390.86	11'20	983.964
1940	2.378.196	18.998'84	11'80	2.387.163
1941	1.685.881	13.260'02	11'20	2.048.784
1942	1.653.825	13.685'81	11'40	1.716.482
1943	1.916.473	16.009'03	11'10	1.148.770
1944	2.829.066	22.860'68	11'00	2.092.383
1945	2.403.152	19.619'83	11'80	3.456.310
1946	1.294.521	10.417'28	10'70	2.329.137
1947	1.745.946	14.470'77	11'60	2.873.243
1948	2.256.350	18.342'63	11'00	3.127.773
1949	2.049.013	16.773'09	11'20	3.123.881

1950	1.748.119	13.938'16	12'10	3.350.590
1951	2.449.440	19.718'17	10'95	3.945.871
1952	2.377.316	18.748'43	12'20	3.271.725
1953	4.567.463	35.957'48	11'11	3.813.695
1954	3.717.932	29.600'68	10'40	3.981.824
1955	2.858.491	22.816'37	11'80	4.416.211
1956	4.460.564	37.149'91	9'90	5.732.669
1957	2.747.876	22.057'66	11'30	7.506.040
1958	2.650.794	21.485'37	12'09	7.417.620
1959	4.424.768	37.224'32	9'40	9.805.052
1960	4.050.874	33.214'08	9'06	7.595.471
1961	2.802.227	22.414'25	11'75	7.297.473
1962	2.951.754	23.727'08	11'06	7.514.022
1963	3.797.205	31.024'66	10'85	8.842.705
1964	3.935.276	31.963'52	10'72	10.636.244
1965	3.983.818	31.426'16	10'90	11.497.973
1966	2.708.560	22.084'36	11'97	8.464.590
1967	2.430.151	18.841'34	11'82	9.277.878
1968	2.405.359	19.699'29	9'76	8.526.289
1969	2.451.760	20.108'85	10'24	7.663.539
1970	1.907.943	15.501'00	12'28	7.747.558
1971	1.654.774	13.136'72	12'05	9.272.031
1972	1.838.217	14.749'16	8'96	8.986.734
1973	1.693.440	13.975'82	11'00	9.223.942
1974	1.988.761	16.117'56	10'40	9.213.276
1975	1.839.111	15.259'84	10'00	9.591.627
1976	879.116	7.229'42	9'70	6.051.243
1977	908.159	8.090'56	8'35	10.054.158
1978	806.244	6.720'51	9'83	9.785.718
1979	789.009	6.555'27	11'37	8.492.478
1980	985.477	6.983'93	10'10	10.673.557
1981	689.094	4.839'14	10'50	8.525.635
1982	467.806	3.190'74	11'93	5.667.862
1983	533.658	3.715'77	10'25	7.210.085
1984	421.903	2.752'95	11'70	5.627.376
1985	130.542	830'80	12'80	2.741.640

FRAGIL

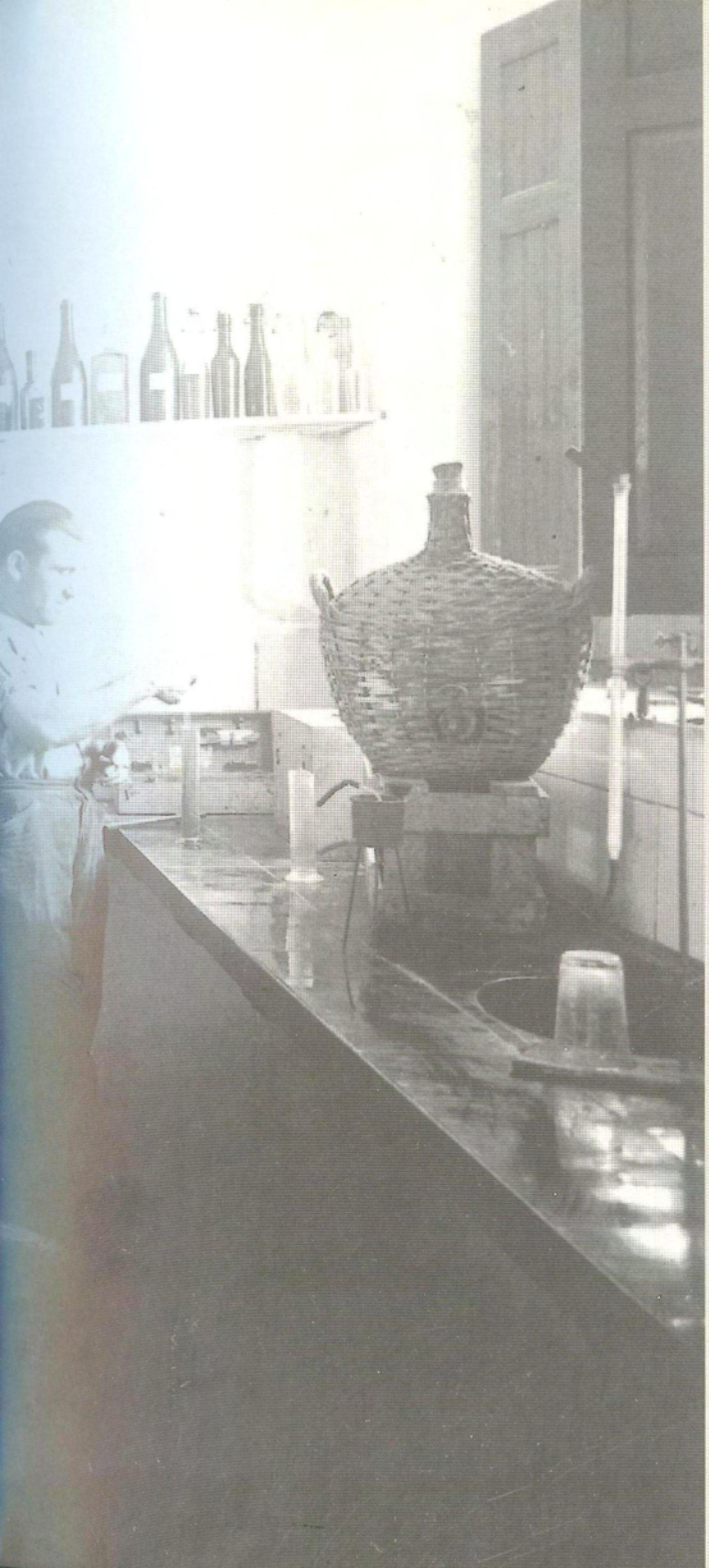

En arribar l'any 1986, al nostre terme municipal es varen arrencar les poques vinyes que restaven en peu i, en conseqüència, el celler posà fi a l'activitat per a la qual fou creat.

En el transcurs dels anys que hem relacionat, tal com es pot comprovar, la producció del raïm va anar en augment fins arribar a l'any 1956, en què es va assolir la major quantitat d'hectolitres de vi. També cal fer esment de la davallada de la graduació que experimentà el most a mesura que s'incrementava la producció per hectàrea, pel fet que es van substituir les varietats de ceps menys productius per altres de més fecunds, però d'inferior qualitat.

En parlar del Celler de la Secció Vinícola, és just elogiar la descripció tecnològica que l'arquitecte Josep Llop i Tous ha fet en «El Celler de Vila-seca: l'obra i la seva definició geomètrica», estudi en què fa una descripció general de l'edifici incidint en el to monumental, obra de l'arquitecte Pere Domènech i Roure. Pel seu interès,

Laboratori enològic del celler. (Foto: Cine Foto Vallvé)

ens permetem de copiar literalment un fragment de l'estudi esmentat, que diu així: «La concepció del projecte inicial és, doncs, eminentment clàssic i l'ús de les proporcions àuries confereix a l'edifici una elegància singular. Possiblement, també, sigui un dels cellers menys coneguts, més poc estudiat i menys valorat, fins i tot entre la població de Vila-seca».

El trull

Actualment, els conreus preeminents al nostre poble són l'avellaner, el garrofer i l'olivera, productes que es comercialitzen a través

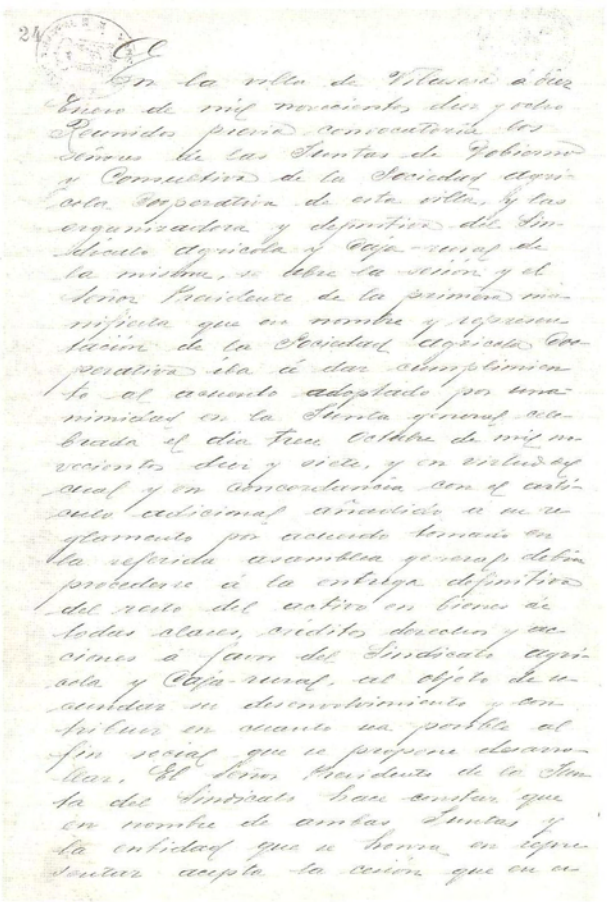

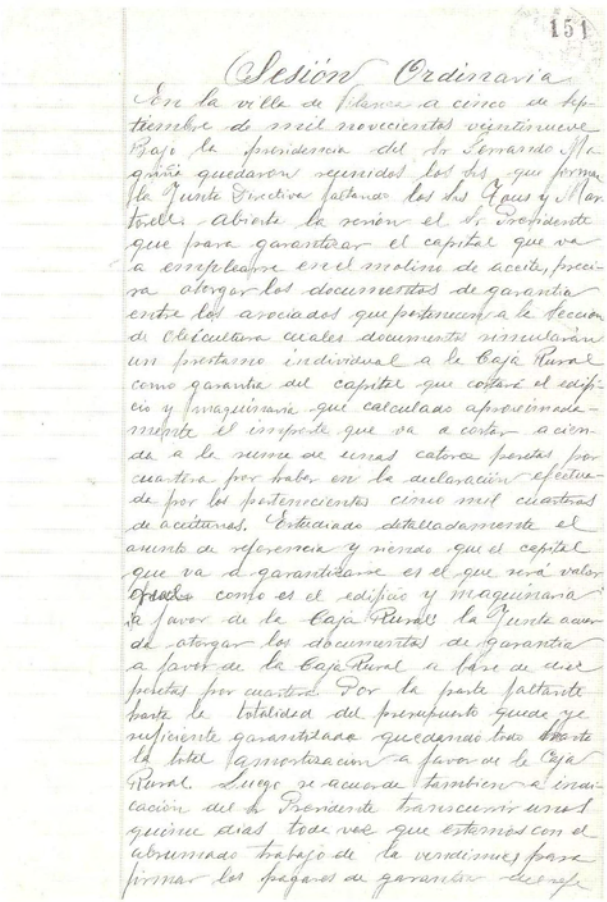

Acta de cessió dels béns de la Societat Agrícola Cooperativa a favor del Sindicat Agrícola i Caixa Rural (1918) i acta de constitució de la Secció d'Oleïcultura (1929).

Ped *nàssera.*
(Fot

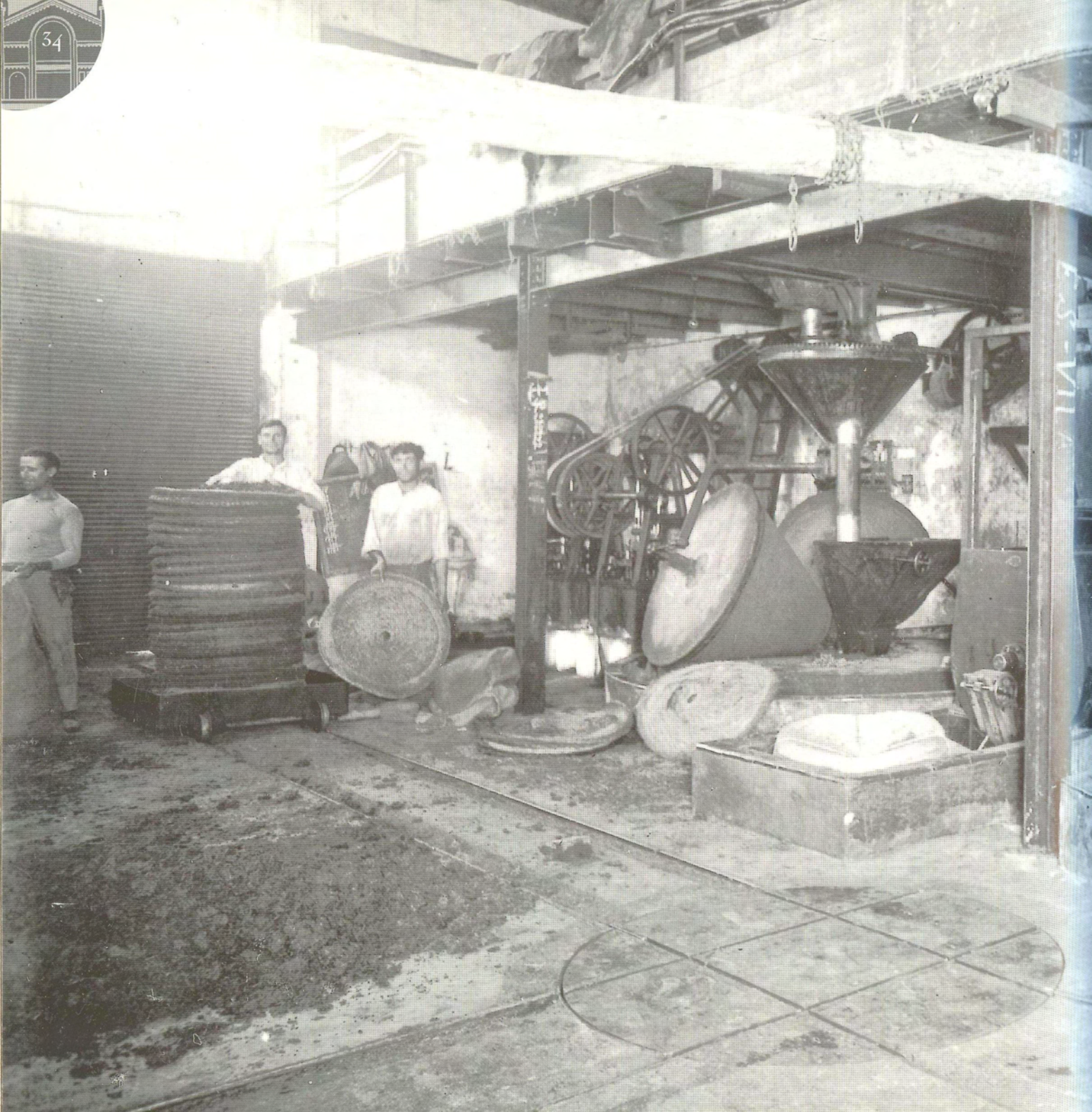

de la Cooperativa. Aquest últim conreu, des de fa uns anys, es troba en àmplia difusió i actualment és la secció amb més dinamisme. Va ser creada a principi del 1929 amb el nom de Secció d'Oleïcultura, i en l'assemblea general celebrada el dia 10 de novembre d'aquell any varen ser aprovats els Estatuts per al seu bon funcionament.

Immediatament després de la seva constitució s'iniciaren les obres del nou local i la instal·lació de la maquinària, amb un cost total de 66.902'24 pessetes.

La primera collita d'olives que estrenà el trull es va produir el mateix any que va ser creat, i durant la temporada es varen aixafar 359.840 kg d'olives d'arbre i 120.516 kg d'agafades de terra. L'import de la collita va ser de 187.222'44 ptes. La venda de l'oli a l'engròs es féu en bidons de 15 litres al preu de 22 ptes.

L'any 1981 el trull va modificar tot el sistema d'elaboració de l'oli, substituint els corrons de pedra i les premses hidràuliques per una nova planta d'extracció automàtica

Instal·lacions de l'antiga almàssera. (Foto: Cine Foto Vallvé)

d'oli per mitjà d'un sistema continu per centrifugació. L'any 1995 el trull va ser dotat d'un nou equipament mitjançant el qual s'obté una major equitat a l'hora de determinar el rendiment individual en cada una de les entrades d'olives.

A partir de la implantació d'aquest nou sistema, la quantitat d'olives entrades per anys i el rendiment d'oli obtingut és el que s'indica a continuació:

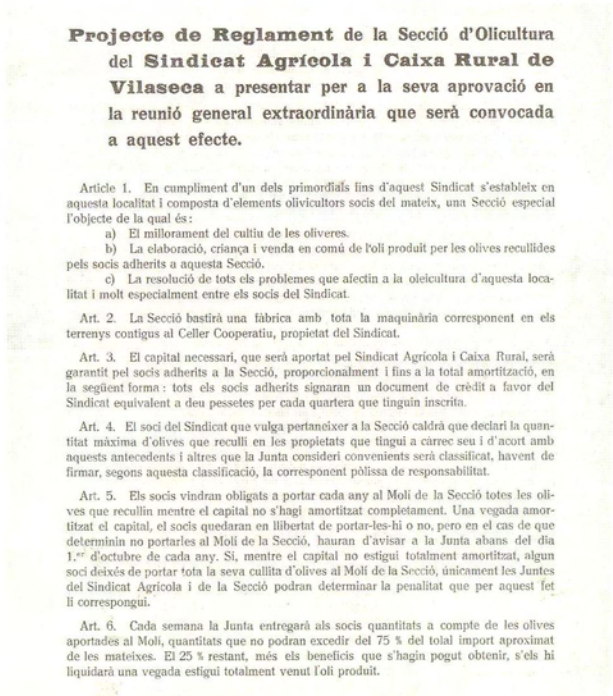

Projecte de Reglament de la Secció d'Olicultura del Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Vilaseca a presentar per a la seva aprovació en la reunió general extraordinària que serà convocada a aquest efecte.

Article 1. En cumpliment d'un dels primordials fins d'aquest Sindicat s'estableix en aquesta localitat i composta d'elements olivicultors socis del mateix, una Secció especial l'objecte de la qual és:

a) El millorament del cultiu de les oliveres.

b) La elaboració, criança i venda en comú de l'oli produit per les olives recullides pels socis adherits a aquesta Secció.

c) La resolució de tots els problemes que afectin a la oleicultura d'aquesta localitat i molt especialment entre els socis del Sindicat.

Art. 2. La Secció bastirà una fàbrica amb tota la maquinària corresponent en els terrenys contigus al Celler Cooperatiu, propietat del Sindicat.

Art. 3. El capital necessari, que serà aportat pel Sindicat Agrícola i Caixa Rural, serà garantit pel socis adherits a la Secció, proporcionalment i fins a la total amortització, en la següent forma: tots els socis adherits signaran un document de crédit a favor del Sindicat equivalent a deu pessetes per cada quartera que tinguin inscrita.

Art. 4. El soci del Sindicat que vulga pertaneixer a la Secció caldrà que declari la quantitat màxima d'olives que reculli en les propietats que tingui a càrrec seu i d'acort amb aquests antecedents i altres que la Junta consideri convenients serà classificat, havent de firmar, segons aquesta classificació, la corresponent pólissa de responsabilitat.

Art. 5. Els socis vindran obligats a portar cada any al Molí de la Secció totes les olives que recullin mentre el capital no s'hagi amortitzat completament. Una vegada amortitzat el capital, el socis quedaran en llibertat de portar-les-hi o no, pero en el cas de que determinin no portarles al Molí de la Secció, hauran d'avisar a la Junta abans del dia 1.er d'octubre de cada any. Si, mentre el capital no estigui totalment amortitzat, algun soci deixés de portar tota la seva cullita d'olives al Molí de la Secció, únicament les Juntes del Sindicat Agrícola i de la Secció podran determinar la penalitat que per aquest fet li correspongui.

Art. 6. Cada semana la Junta entregarà als socis quantitats a compte de les olives aportades al Molí, quantitats que no podran excedir del 75 % del total import aproximat de les mateixes. El 25 % restant, més els beneficis que s'hagin pogut obtenir, s'els hi liquidarà una vegada estigui totalment venut l'oli produit.

Reglament de la Secció d'Oleïcultura, cedit pel Sr. Salvador Anton Alberich.

PRODUCCIÓ ALMÀSSERA

Sistema continu

Campanya	Kg d'olives	Litres d'oli	Rendiment en %
1980-81	275.497	60.010	21,78
1981-82	545.776	128.271	23,50
1982-83	444.319	114.798	25,84
1983-84	687.646	131.255	19,09
1984-85	198.660	37.900	19,08
1985-86	719.518	129.806	18,04
1986-87	326.480	64.725	19,83
1987-88	650.017	126.628	19,45
1988-89	138.875	27.276	19,64
1989-90	636.907	109.212	17,15
1990-91	214.172	35.957	16,79
1991-92	629.397	127.394	20,24
1992-93	317.986	57.426	18,06
1993-94	493.182	99.210	20,12
1994-95	248.777	38.274	15,38
1995-96	290.744	60.298	20,74
1996-97	498.686	102.695	20,59
1997-98	764.483	147.357	19,28
1998-99	563.275	121.331	21,54
1999-00	965.683	197.624	20,46
Totals	9.610.980	1.917.447	19,95

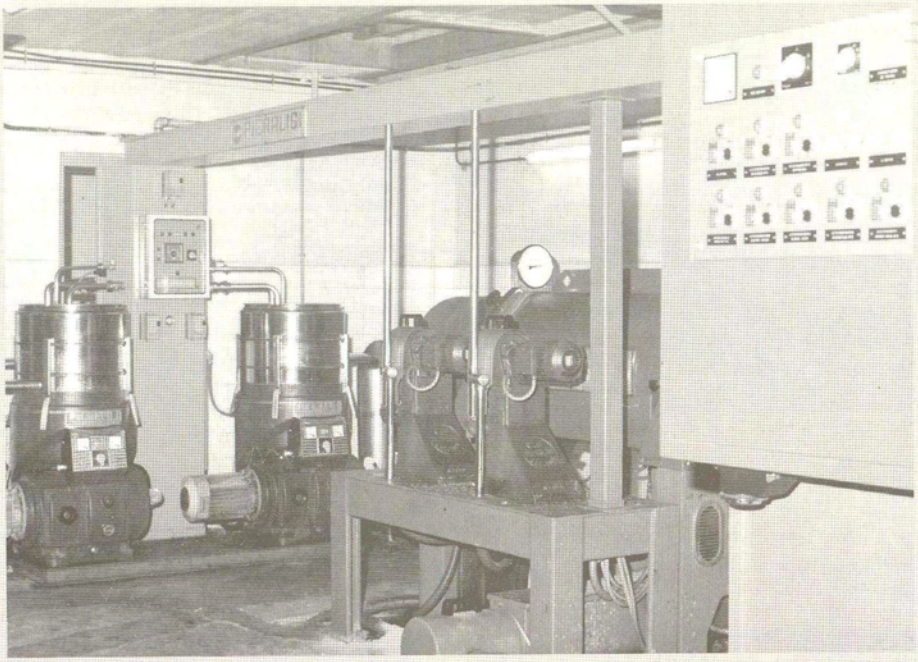

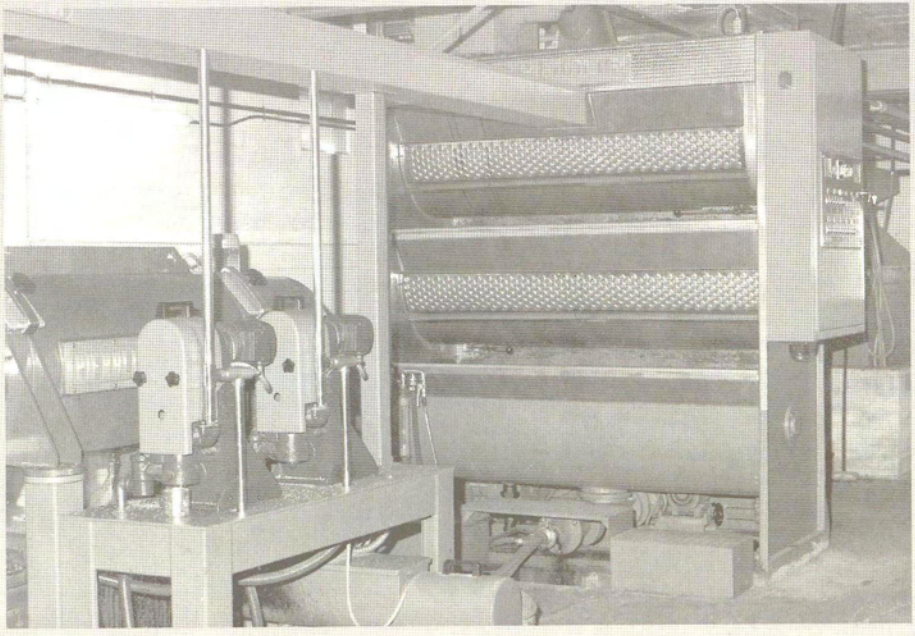

Nova maquinària en sistema continu en funcionament des de la collita 1980-1981.

Arribada dels nous dipòsits d'acer inoxidable per a l'oli.

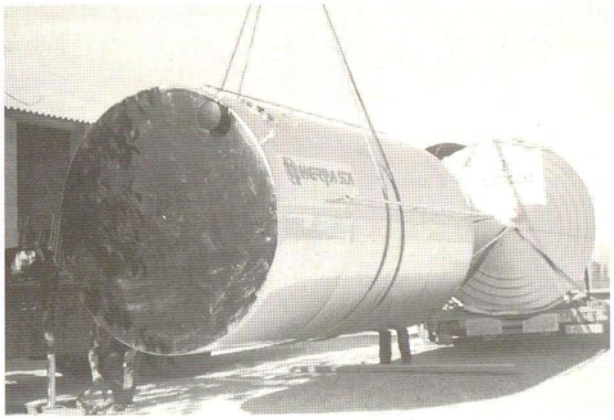

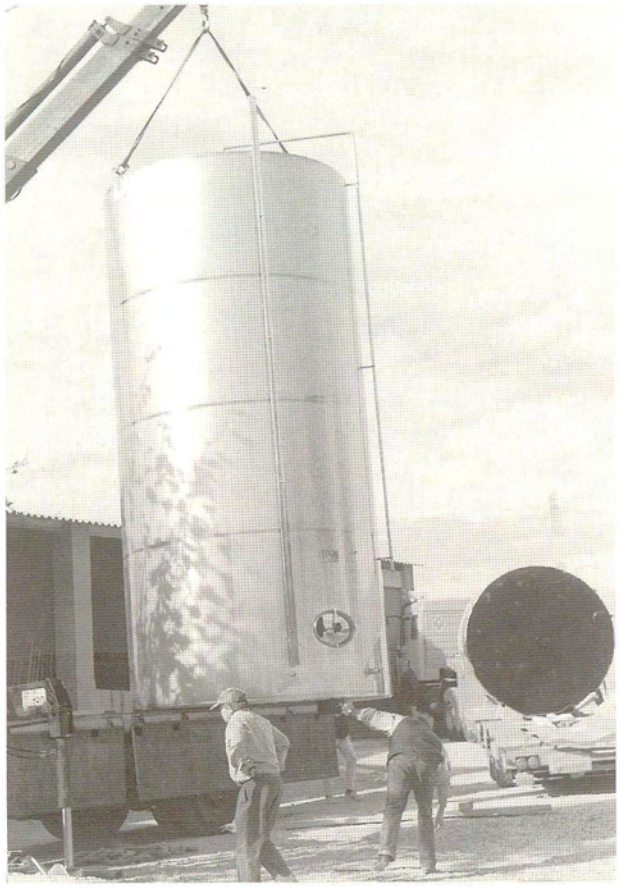

La diferència que s'observa en el rendiment d'oli obtingut en les tres primeres campanyes, respecte de les restants, es deu al fet que, en aquell inici, a falta d'olives dels colliters locals, es varen adquirir algunes partides procedents de la comarca de les Garrigues, on els cultius de secà són de baixa producció, però d'un rendiment més alt.

L'oli verge que s'obté a l'almàssera de la nostra Cooperativa Agrícola és d'una acidesa no superior a o'3º i es comercialitza sota la marca Escomes, dintre la denominació d'origen Siurana. En el Concurs

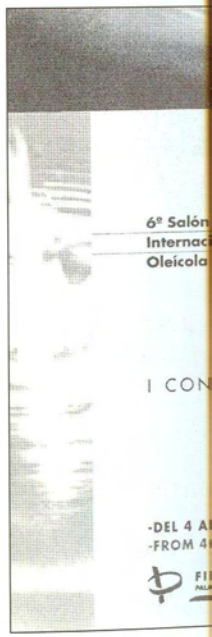

Premis internacion
«Escomes», elabor

II CONCURSO INTERNACIONAL DE CALIDAD
DE ACEITES DE OLIVA VÍRGENES EXTRA 1998/99

CERTIFICADO

El aceite de la

COOPERATIVA AGRÍCOLA DE VILA-SECA
SOCIETAT COOPERATIVA CATALANA DE RESPONSABILITAT LIMITADA, de VILA-SECA (TARRAGONA)

ha obtenido el TERCER PUESTO de los aceites de oliva virgenes extra DULCES.

Mora, 10 de noviembre de 1999

El Jefe del Panel de Cata,
Pedro León Mellado

El Director Gerente,
Vicente Fernández Labato

El Presidente
Manuel Larrotcha Torres

6º Salón Internacional Oleícola

SIO

6th International Olive Oil-Growing Show

II PREMIO

I CONCURSO INTERNACIONAL DE ACEITE DE OLIVA VIRGEN EXTRA

Cooperativa Agrícola de Vila-seca
Vila-seca (Tarragona) - España

-DEL 4 AL 6 DE MAYO DE 2000-
-FROM 4th TO 6th OF MAY 2000-

FIRA DE REUS
PALAU DE FIRES I CONGRESSOS

FELIP RAMOS I BALSELLS
Presidente del Comité Ejecutivo de Fira de Reus
President of Executive Committee of Fira de Reus

Premis internacionals aconseguits recentment per l'oli d'oliva verge extra «Escomes», elaborat per la nostra Cooperativa.

Agrobotiga (Fotos: Albert fotògraf).

Internacional d'Olis d'Oliva Verge Extra, organitzat l'any passat a la Fira de Reus –SIO 2000– pel Consell Oleic Internacional (COI) i convocat per tal d'incentivar la qualitat de l'oli verge d'oliva, en què varen concursar trenta olis procedents de cinc països (Espanya, França, Grècia, Tunísia i Egipte), l'oli del nostre Sindicat va obtenir el segon premi.

En un nou servei obert al públic en general, conegut com l'Agrobotiga «Fruits de la terra», s'expedeix oli de la nostra almàssera i altres productes provinents, tots ells, de Cooperatives Agropecuàries, com ara els de la pàgina següent.

Productes	Cooperatives
Vi	Capçanes, Gandesa, Nulles i Vilalba dels Arcs
Vi i cava	L'Arboç, Sarral, Unió Agrària de Reus i la Vinícola del Penedès
Patates	Prades
Fruits secs	Alcover i Maials
Arròs	Amposta
Llegums cuits	Vall d'en Bas
Mel	El Perelló
Sucs de fruita	La Tallada d'Empordà
Llet envasada	Linyola, a la Plana d'Urgell

El magatzem

Una altra prestació de la Cooperativa és el magatzem de fertilitzants, insecticides i estris per a les tasques agrícoles.

Des del començament, una de les activitats de la Societat va ser la de subministrar adobs i altres productes relacionats amb el cultiu de la terra. Així, entre la documentació consultada ens ha arribat una factura de la casa Gaspar Girona de Reus, datada el dia 25 de maig de 1934, pel subministrament al Sindicat Agrícola de Vilaseca de dues dotzenes d'espardenyes de betes, per un import de 72 ptes, a raó de 3 ptes el parell.

El magatzem, obert de bon matí els dies laborables, ha tingut una considerable activitat en el curs dels anys. Per donar-ne una prova, relacionem a continuació els productes despatxats, amb indicació dels preus, en el transcurs de l'any 1967.

Productes	Preu mitjà ptes/kg	Kg
Superfosfats	2	51.520
Amoníac	3'60	74.800
Potassa	2'45	22.290
Sulfat de ferro	2'68	9.100
Nitrosulfat amònic	5	29.920
Adobs d'origen orgànic	1'70	13.100
Superfosfat de calç	4	8.400
Ferti-cros	3'50	132.050
Sulfat de coure	33	2.217
Sofre	7'50	12.444
Urea	7'32	600

Fins a l'any 1980, l'import dels productes adquirits al magatzem es feia efectiu en el moment en què es cobrava la collita entrada al Sindicat, mitjançant el repartiment, procediment considerat obsolet que va ser modificat de manera ben eficaç tant per al soci com per a la mateixa administració. A partir d'aleshores, tots els socis disposen d'una llibreta d'estalvis oberta a la

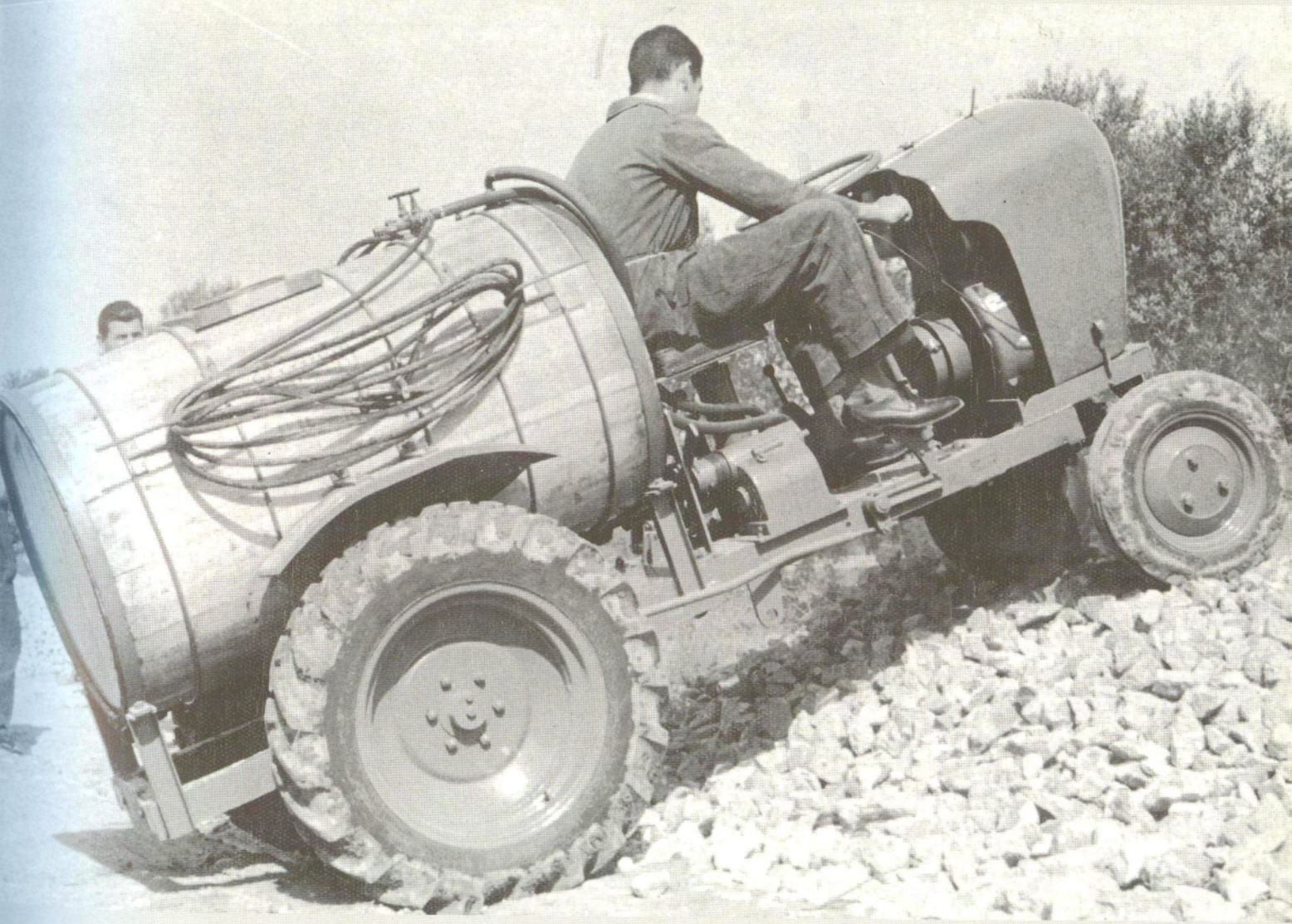

Tractor amb bóta d'ensulfatar.

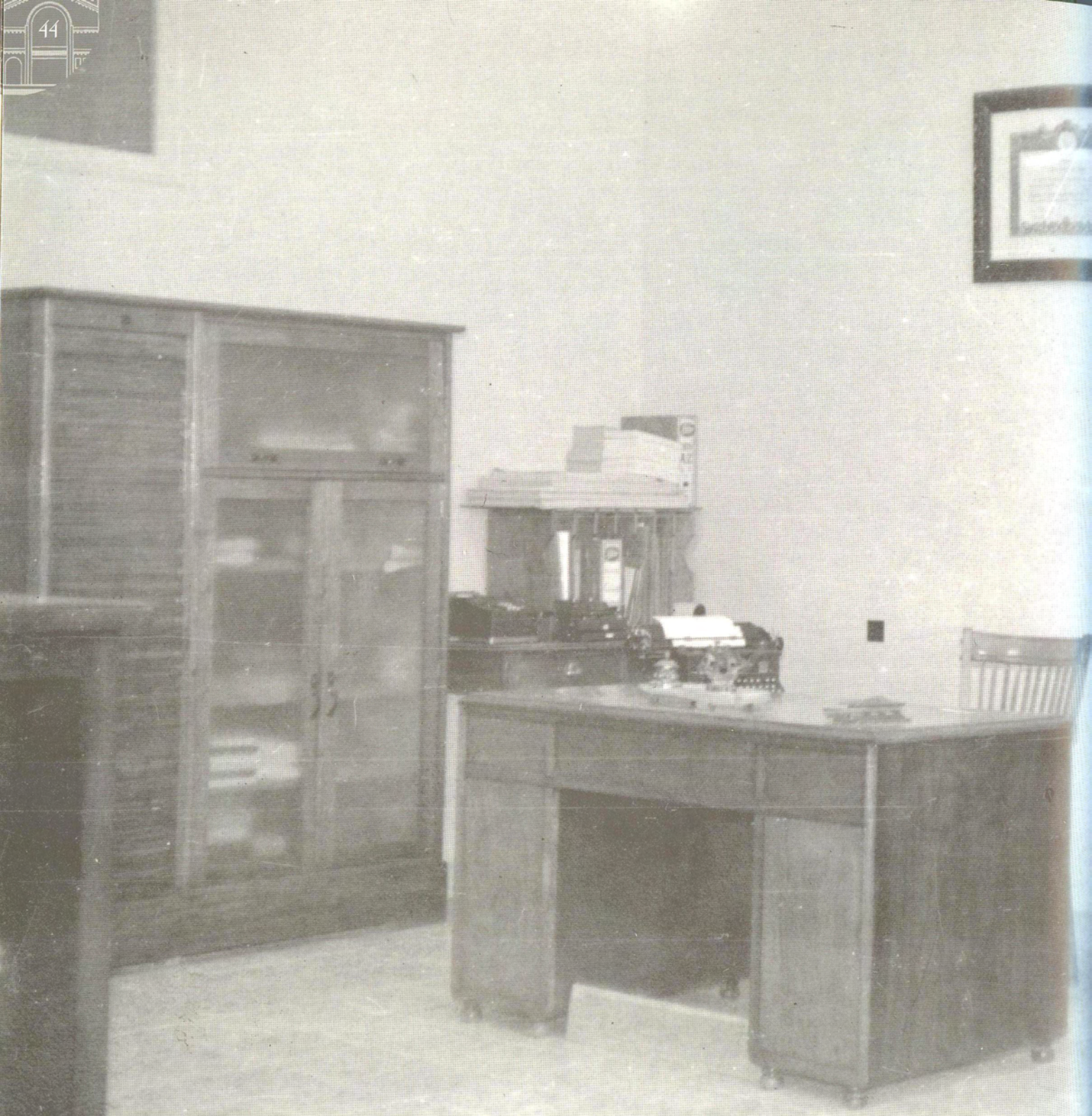

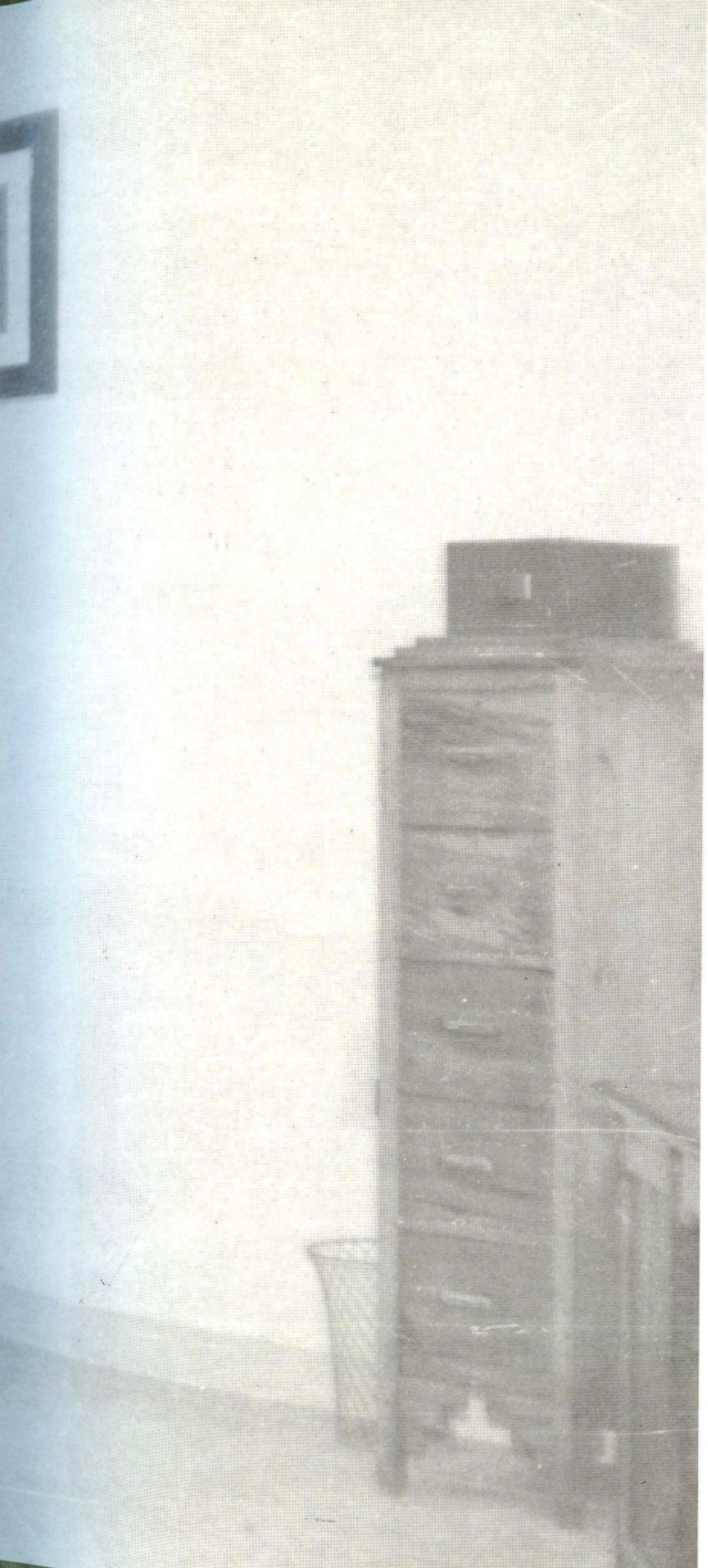

Antigues oficines de la Cooperativa.

Secció de Crèdit, on puntualment són abonats els imports de les collites, les avellanes, les garrofes i les olives, com també les despeses del valor dels productes adquirits al magatzem.

Abans dels anys seixanta, com ja s'ha dit, l'activitat laboral de la vila era totalment agrícola, la qual cosa feia que el nostre Sindicat prestés als socis diversos serveis, alguns dels quals actualment en desús, com ara els que seguidament s'indiquen.

La batedora de cereals

Malgrat que les nostres comarques no han estat mai considerades cerealistes, durant els anys quaranta s'hi incrementà el cultiu de cereals, principalment de blat, probablement a causa de l'escassetat de pa, ja que al llarg de catorze anys va estar racionat.

No tenim constància del volum d'aquesta collita, però sí que sabem que la màquina de batre del Sindicat funcionava a partir dels últims dies de juny i durant tot el mes de juliol vint hores diàries, en quatre torns de cinc hores.

(Foto: Cine Foto Vallvé)

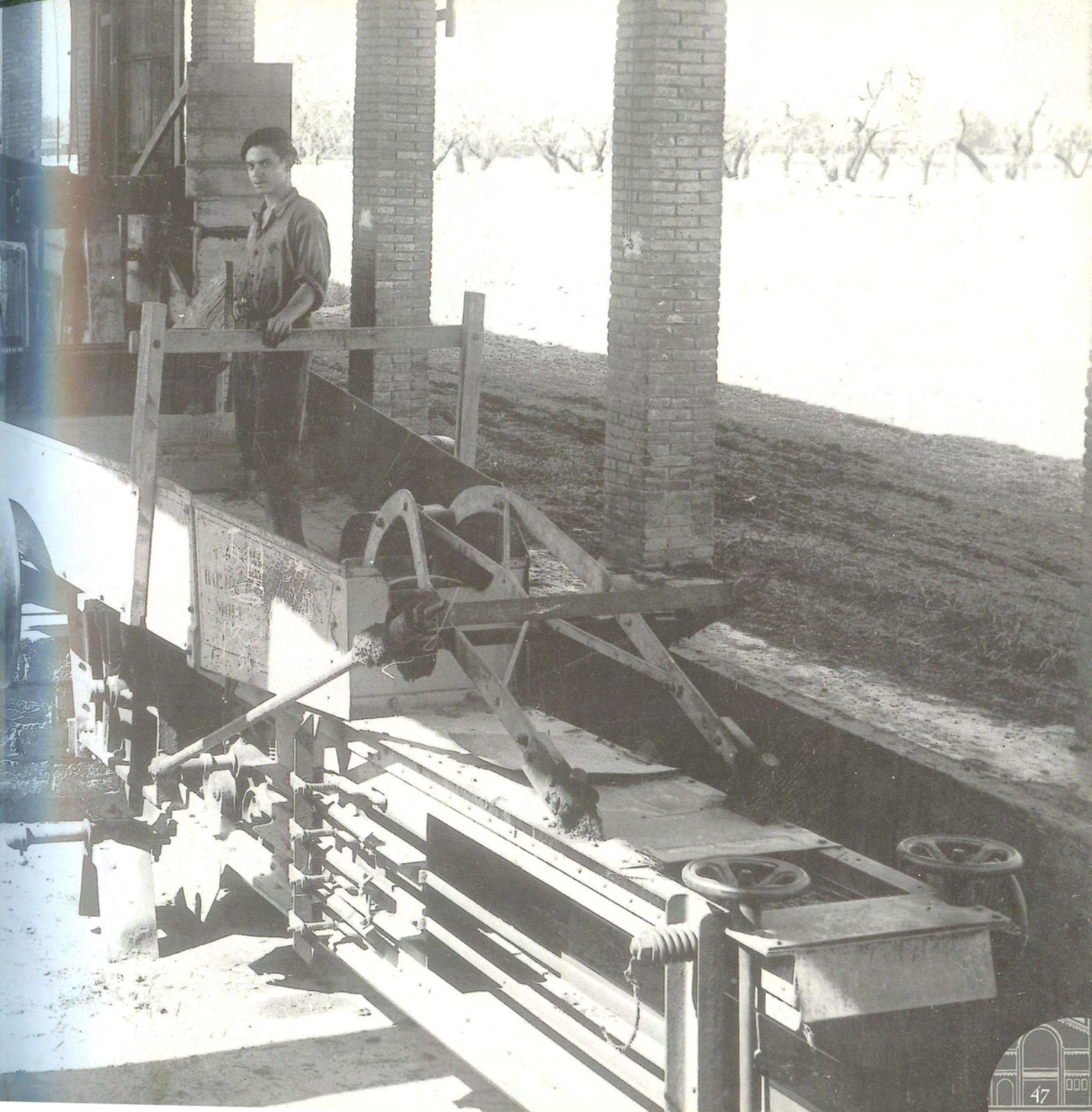

Tractor de la Cooperativa.

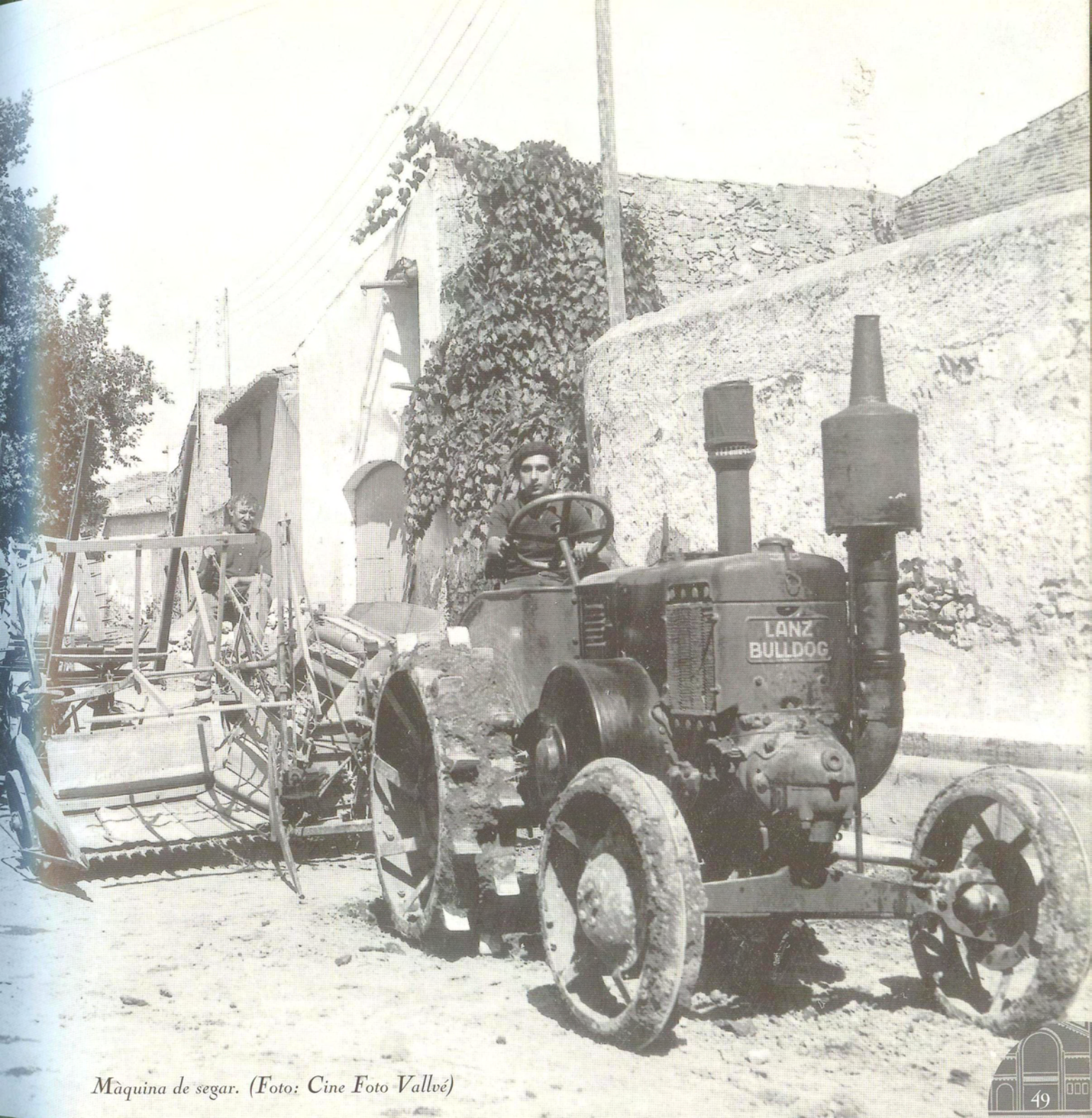

Màquina de segar. (Foto: Cine Foto Vallvé)

El cafè del Sindicat

Aquest no era un establiment a la manera d'un bar on les begudes són servides al taulell, sinó que al cafè els pagesos, asseguts a taula, tot conversant, prenien cafè i unes gotes de licor, que servia el conserge de la casa.

Per conèixer l'activitat de l'establiment, que sols era obert els capvespres i les tardes dels dies festius, hem consultat la provisió de gènere que es va fer en el decurs de l'any 1934:

– 131 kg de cafè en gra. El natural suprem es pagava a 11'50 ptes/kg, mentre que el procedent de Cuba, a 8,85 ptes/kg.

– 212 litres de rom, amb un preu que oscil·lava a l'entorn de les 2 ptes/l.

– 153 litres d'anís, a 1'65 ptes/l.

– 625 gasoses individuals a raó de quinze cèntims la unitat.

Cal dir que no totes les begudes alcohòliques eren consumides a la taula del cafè, ja que una bona part era adquirida per al seu consum a casa.

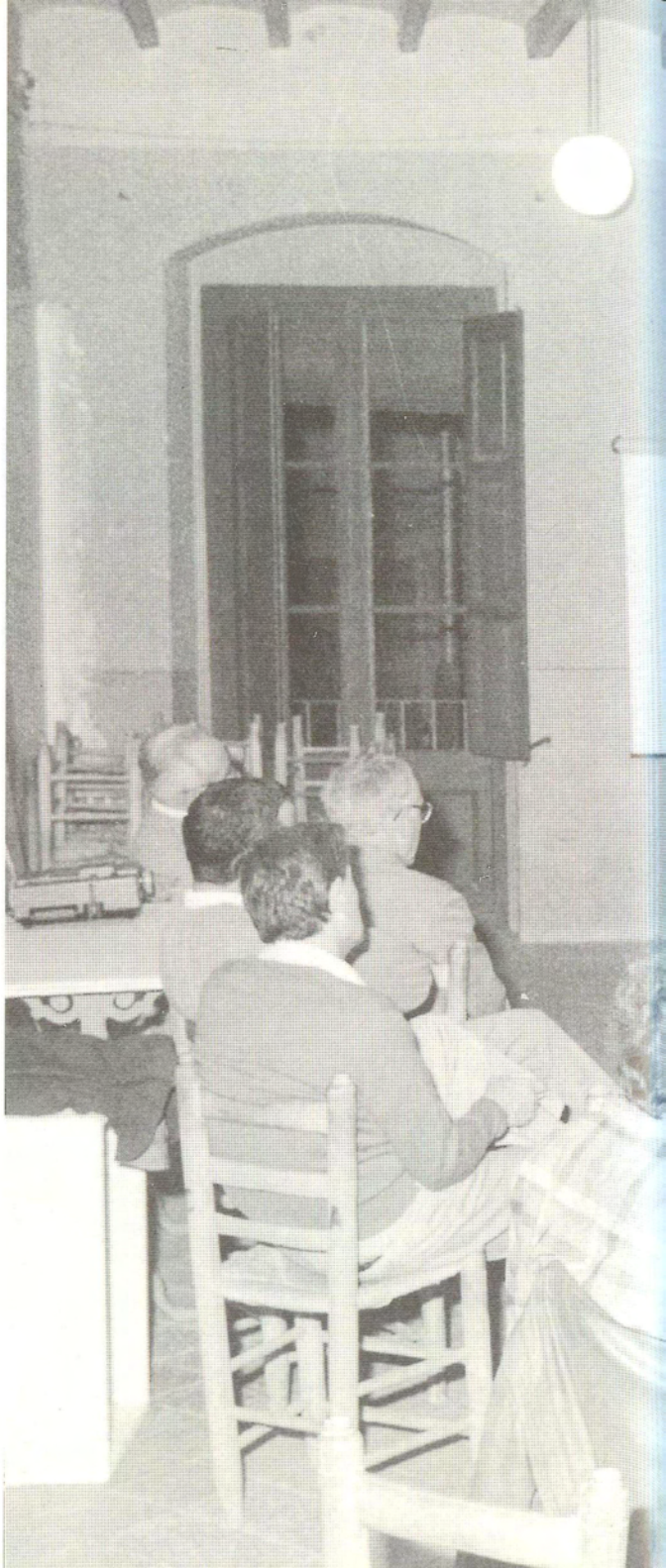

Antiga sala del cafè.

La ferreria

Els socis anaven a la ferreria de Sindicat a ferrar cavalls i mules, i també per adobar els estris de treball. L'any 1954 va ésser traspassada en arrendament a favor de Pere Martorell Bonet, per la quantitat de trescentes pessetes mensuals. Passats uns anys, coincidint amb el canvi del transport agrícola, que va substituir els carros i els animals de tir pels tractors i remolcs, la ferreteria es va tancar.

(Foto: Cine Foto Vallvé)

La carreteria

Aquest obrador per a la construcció i la reparació de carros agrícoles va cessar tota activitat en la mateixa data i per la mateixa causa que la ferreteria.

(Foto: Cine Foto Vallvé)

El forn de pa

Les famílies pageses hi acudien per coure el pa que les mestresses de casa havien pastat; aquestes, però, eren poques, atès que la majoria el comprava ja fet.

L'any 1938, el forn del Sindicat, juntament amb altres de la localitat, va ser ocupat pel Servei d'Intendència de l'Exèrcit Republicà, amb l'objecte de subministrar el pa a les Brigades militars que operaven al front de l'Ebre.

L'any 1954 va ser arrendat al forner Emili Pedrola Porta pel preu de cent-cinquanta pessetes mensuals.

Va finalitzar la seva activitat l'any 1990. Actualment en aquestes dependències hi ha l'Agrobotiga.

(Foto: Cine Foto Vallvé)

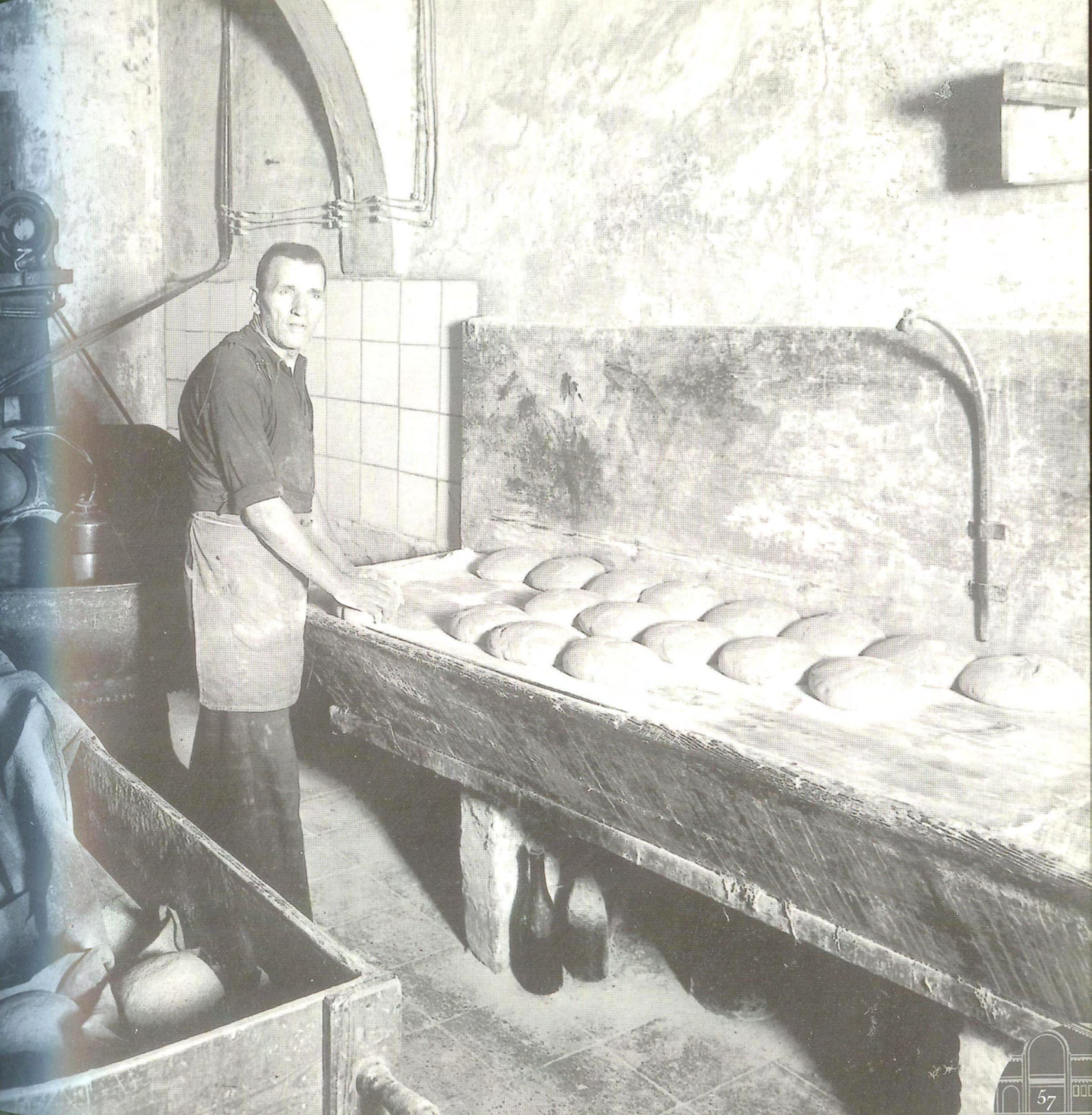

LA COOPERATIVA FINS AVUI

Celebració del cinquantè aniversari del celler. (Fotos: Chinchilla fotògraf)

Actualment, el progrés industrial i el turisme de la zona on vivim ens l'estan deixant sense pagesos. Ningú no vol treballar la terra, perquè és una feina ingrata, carregosa i poc apreciada.

La prova del canvi experimentat en el sector la tenim en l'ocupació del conjunt de la població. Abans, els vila-secans treballaven i vivien de l'agricultura, mentre que en l'actualitat els pagesos compresos dins l'edat laboral no sobrepassen la vintena.

Avui, la població activa local treballa majoritàriament en els sectors industrial i de serveis i en el ram de la construcció.

Malgrat aquest desmembrament, la Cooperativa Agrícola compta amb 386 associats, cosa que resultaria incoherent si no es tingués en considreació que la major part dels socis són pagesos jubilats i treballadors dels diferents sectors que hem anomenat, però que estan vinculats, per raó del seu origen, a la terra amarada de suor dels seus avantpassats.

Festes de Sant Isidre l'any 1961. (Foto: Raymond)

En parlar sobre la vida i les activitats de la Cooperativa Agrícola de Vila-seca, pecaríem d'omissió si no manifestéssim gratitud envers tots aquells homes, avantpassats nostres, que al llarg dels anys han format part de les Juntes de Govern i Consells Directius de les diferents Seccions, els quals en diverses ocasions varen haver de posar a prova el seny i la prudència per donar solució a la problemàtica que comporta administrar els béns d'una comunitat.

Dinar de germanor dels socis amb motiu de les festes de Sant Isidre (Foto: Albert fotògraf).

FANTA

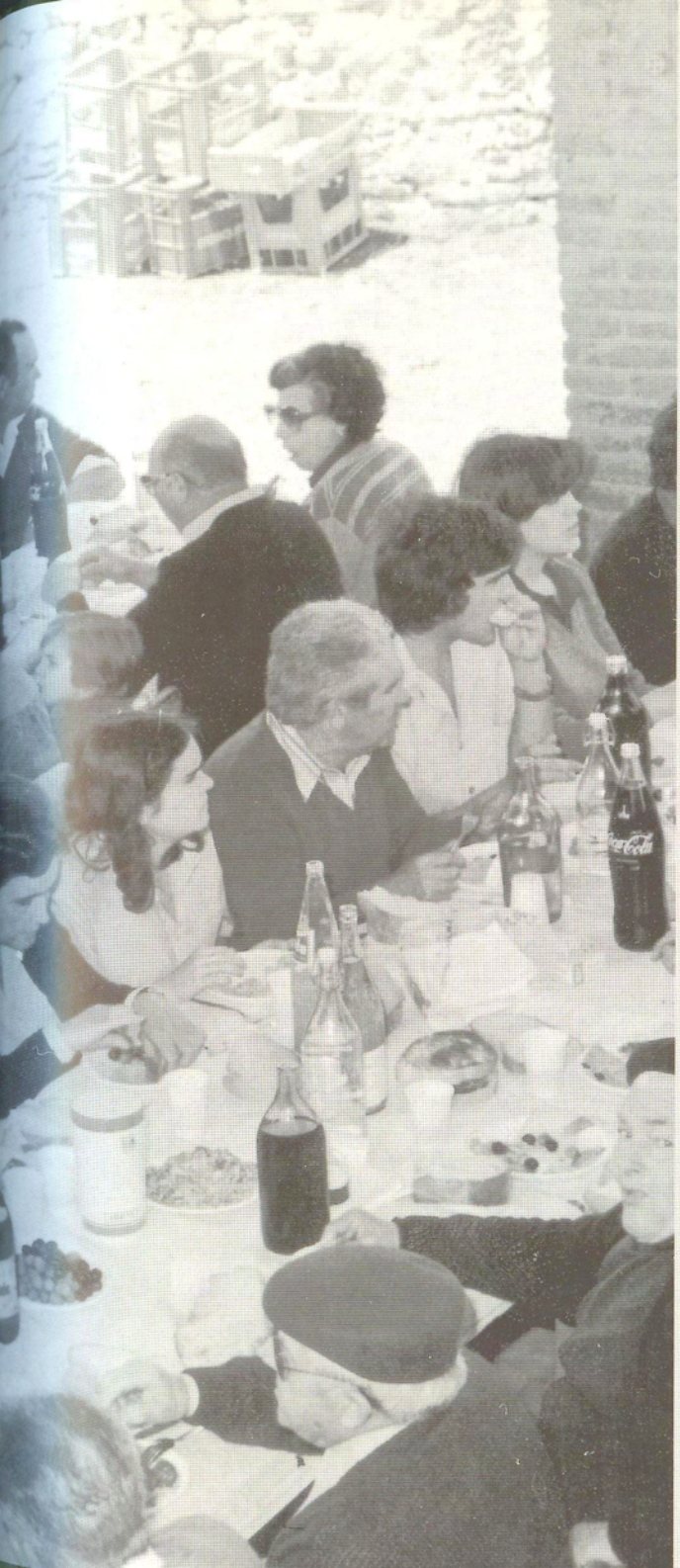

Per la importància que va tenir al seu dia, cal fer especial esment del que varen haver d'afrontar els membres de la Junta per salvar la difícil situació que es va desencadenar durant la segona quinzena del mes de juliol de l'any 1936, just iniciada la Guerra Civil. Passats uns dies, veient que

(Foto: Albert fotògraf).

VENDA D'OLI
Oli d'Oliva Verge Extra
DENOMINACIÓ D'ORIGEN
SIURANA
0,5°
FRUITAT
AGRO BOTIGA
FRUITS DE LA TERRA

la situació s'agreujava posant en perill la bona marxa de l'Entitat, el president convocà la Junta i proposà com a mesura de precaució substituir-la, la qual cosa va ésser acceptada per unanimitat, a la vegada que es va convenir de cridar uns determinats socis, fervents cooperativistes, que per la seva situació i manera de pensar tindrien més possibilitats de salvar aquella complexa situació. Així es va fer, i aquells homes, constituïts en Comitè amb l'única finalitat de governar i salvaguardar l'Entitat, patrimoni dels pagesos, varen aconseguir una completa normalitat en el bon funcionament de les diferents Seccions durant aquell llarg i penós període.

Arribats al gener de 1939, considerant els capdavanters de l'extingit Comitè acabada la missió que els havia estat confiada, varen retornar la direcció del Sindicat als membres de la Junta que voluntàriament varen cessar l'any 1936. Reintegrats de nou, el president, Esteve Ferrando Magriñà, en nom de tots els associats, manifestà públicament el més profund agraïment als membres del cessat Comitè per la seva eficaç gestió realitzada en una circumstància tan complexa.

És d'elogiar el comportament dels homes que amb la seva aportació, sempre meritòria, han fet de la nostra entitat un centre de gran vitalitat i d'una exemplar convivència entre els associats, malgrat la diversitat d'opinions i propensió política, homenatge que cal fer extensiu a tots els socis, els quals, amb la seva eficiència, han col·laborat a fer progressar i enaltir l'obra cooperativista, virtuts que són exclusives dels homes honrats, treballadors i amants de la justícia i la llibertat.

PRESIDENTS DE LA COOPERATIVA AGRÍCOLA DE VILA-SECA

(1901- 2001)

President	Nomenament	Observacions
Esteve Granell Mariné	15-12-1901	
Ramon Pomerol Mestres	02-01-1907	
Josep Sendra Espinós	06-01-1909	
Ramon Pomerol Mestres	31-12-1911	
Josep Alberich Martí	12-01-1913	
Joan Saltó Vidal	31-12-1915	Nomenat vicepresident, va passar a president per renúncia del president elegit, Salvador Casas, que per motius de salut no va acceptar
Joan Vidal Torredemé	03-11-1916	
Antoni Torrell Vallvé	01-01-1921	Dimití per motius de salut el 9-06-1922 i actuà el vicepresident Esteve Bové Genovés
Esteve Bové Genovés	09-06-1922	
Esteve Martí Martí	03-01-1923	
Ramon Carreras Torné	01-02-1925	Presentà la dimissió el 6-08-1925 i passà a exercir Joan Cañellas Sangenís, fins llavors vicepresident
Joan Cañellas Sangenís	06-08-1925	
Esteve Ferrando Magriñá	27-01-1926	

Esteve Martí Martí	27-01-1927	
Esteve Ferrando Magriñá	27-01-1929	
Esteve Martí Martí	18-01-1931	
Esteve Torredemé Torredemé	31-01-1933	
Esteve Ferrando Magriñà	10-02-1935	
Magí Guardiola Barenys	22-08-1936	President del Comitè que es formà amb motiu de la Guerra Civil
Esteve Ferrando Magriñá	03-02-1939	En acabar la Guerra Civil, dimití el Comitè i retornà la junta anterior
Pau Canadell Pujol	30-01-1940	
Esteve Torredemé Torredemé	24-06-1949	
Esteve Torredemé Serra	29-03-1952	
Esteve Vidal Pardo	24-03-1955	
Joan Mariné Martí	08-03-1958	
Esteve Bové Gran	21-04-1960	
Andreu Giraltó Aguiló	02-05-1963	
Josep Rovira Casas	28-04-1966	
Jaume Rovira Casas	24-04-1969	
Josep Badia Farriol	28-04-1971	
Pere Poblet Torredemé	29-04-1975	
Jordi Rofes Odena	26-04-1977	
Santiago Roigé Tost	08-05-1980	
Josep Salvadó Vidal	15-06-1982	
Miquel Martí Roigé	13-08-1985	
Jordi Salvadó Alvira	08-09-1989	
Josep Anton Butillé Mèdico	28-06-1993	

Fonts consultades

Arxiu Històric Municipal de Vila-seca

Arxiu de la Cooperativa Agrícola de Vila-seca

Bibliografia

Gibert Olivé, Agustí M. :
«Topografia Mèdica de Vila-seca de Solcina».
Editat per l'Agrupació Cultural. Monografia núm. 5. 1977.

Llop Tous, Josep:
«El Celler de Vila-seca: l'obra i la seva definició geomètrica».
Editat per l'Estació de Recerca Bibliogràfica i Documental.
–: «Margalló del Balcó». Tarragona. 1999.

Morell Torredemé, Josep:
«El port de Salou en el segle XVIII».
Editat per la Diputació Provincial deTarragona. 1986.
–: «Aspectes econòmics i socials del segle XVIII».
Editat per l'Agrupació Cultural. Monografia núm. 12. 1986.
–: «Pàgines de la Història de Vila-seca de Solcina».
Editat per l'Agrupació Cultural. Monografia núm. 15. 1990.

Vilar, Pierre:
Història de Catalunya. Edicions 62.

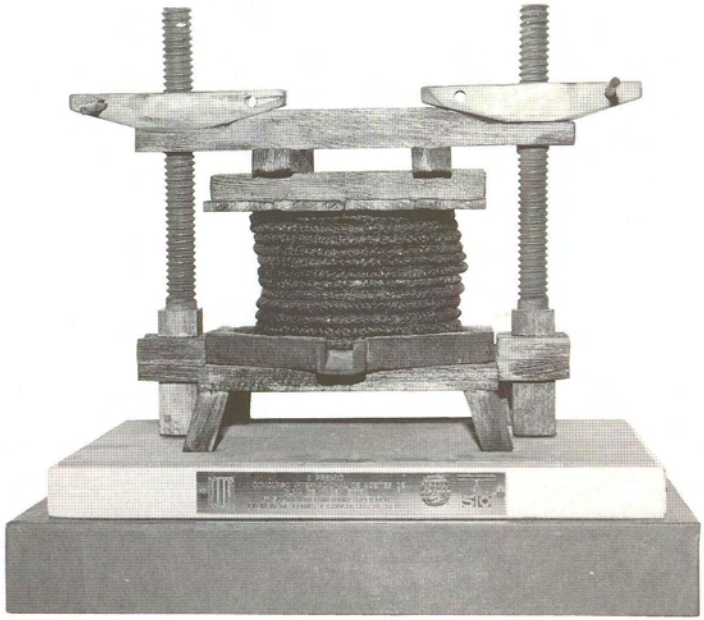

La primera edició de
COOPERATIVA AGRÍCOLA DE VILA-SECA,
100 ANYS,
es va acabar d'imprimir
als tallers de Balmes
el dia 2 de maig del 2001,
coincidint amb la festivitat del centenari
de la Cooperativa

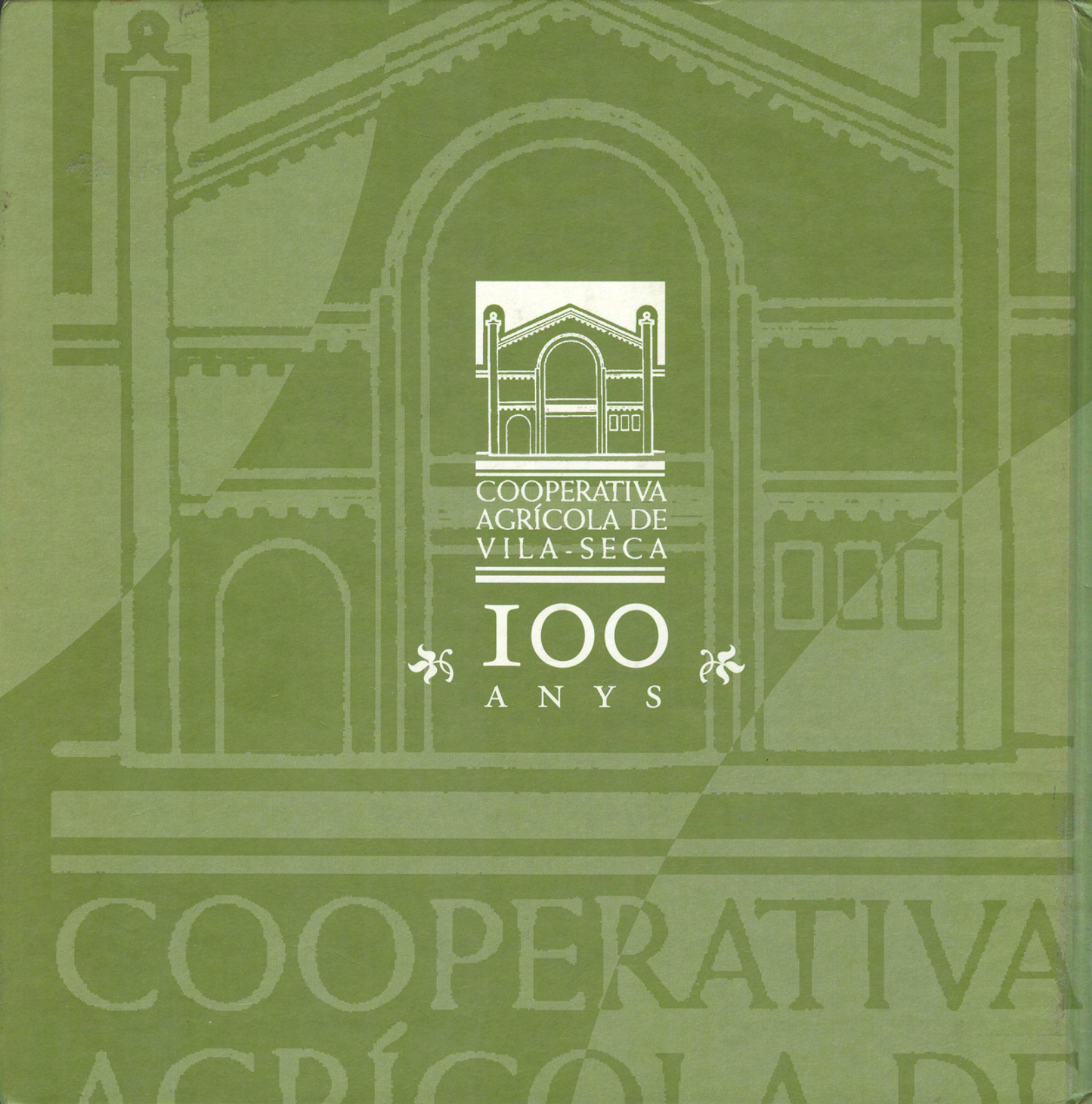
COOPERATIVA
AGRÍCOLA DE
VILA-SECA
100
ANYS
COOPERATIVA